

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 20.12.2005. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што знате данас смо овде, да отворимо заседање у кривичном предмету К.бр. 6/05. Ради се о главном претресу који ће се водити у кривичном предмету у вези догађаја који се догодио на Годињским барама у близини Трнова 1995.године.

Веће, које ће судити у овом предмету јесте у саставу судије Винка Бераха-Никићевић, судије Веско Крстајић и председник већа судија Гордана Божиловић-Петровић. Надам се да немате примедбе на састав већа. Добро.

Сада ћемо да видимо ко нам је ту дошао.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **заменк тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић,**
- **пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.**

Сада ћемо да видимо да ли су сви оптужени присутни.

- **Оптужени Медић Слободан. Ви сте. Са браниоцем адвокатом Перковић Мирославом и адвокатом Травица Браниславом.**
- **Оптужени Петрашевић Перо са браниоце адвокатом Зораном Левајцем.**
- **Оптужени Медић Александар са браниоцима адв. Фајфрић Жељком и Палибрк Драганом.**

Да ли је он присутан? Није? Да ли знате да ли ће доћи на суђење? Неће? Значи само ће те Ви бити? Добро.

- **Вуков Александар. Ви сте ту? Са браниоцем адвокатом Зораном Левајцем и**
- **Медић Бранислав. Ви сте? Са браниоцем адвокатом Шалић Миломиром.**

Добро. Значи, присутни су сви, имамо све услове да одржимо главни претрес. Јесмо ли сагласни?

На сагласан предлог странака суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

У овом моменту нема никаквих сметњи да не буде јаван, па ћемо после видети да ли ће бити икакве потребе за неким евентуалним корекцијама.

Као прво ћемо узети личне податке од оптужених, тако да ћемо, ја ћу замолити оптужене једног по једног како будем прозивала да приступе да видио да ли је нешто промењено у личним подацима, односу на оне које имам у списима предмета.

Прво-оптужени МЕДИЋ СЛОБОДАН.

Хоћете молим Вас изћи овде да узмемо личне податке. Изволите овде само овде за сто. Ви сте дали Ваше личне податке овде на записнику од 03.06.2005.године. Да ли је нешто промењено у вашим личним подацима.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН. Не ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са идентичним личним подацима као у списима предмета.

Ја ћу вас замолити ипак да нам поновите. Реците да ли имате неки надимак?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: «Боца».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Медић Слободан звани «Боца». Од оца?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Радивоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: и име мајке?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ранка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: мајке Ранке, девојачко презиме?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ралић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми где сте рођени?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Винковци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: 18.09.1966.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где Вам је сада пребивалиште?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: У Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је адреса јел ова?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Петефи Шандора 136.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми шта сте завршили од школе?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Средњу школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју средњу школу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Пољопривредну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пољопривредну? Шта радите?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па држим фарму оваца и коња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније молим.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Кажем држим фарму оваца и коња. Традиционално то су ми сви радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми породични Ваш статус? Јесте ли ожењени?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Колико имате деце?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Имам ћерку од 19 година и сина од 9.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Војску сте служили? Кад сте служили, где?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: 1988-9-те Приштина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У резервном саставу сте?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: У резервном саставу САЈ. У резервном саставу сам био то овде кад сам дошао у Србију САЈ-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У резервном саставу МУП- Србије?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тако је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су Вам имовне прилике? Колико зарађујете месечно у неком просеку?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Довољно да могу лепо да живим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи? Колико су вам оријентационо месечна примања?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Око 1.000 еура.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми шта имате од неких непокретности, да ли имате нешто од имовине непокретне која се води да Вас?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Немам на мени ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стан, кућу, земљу на Вас?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не не ништа немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко возило? Од покретне имовине, нешто?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа? Добро. Да ли сте осуђивани до сада?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Хвала лепо можете се вратити.
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Хвала лепо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу замолити друго-оптуженог Петрашевић Перу. Изволите станите овде. Реците ми молим Вас Ваши лични подаци, Ви сте дали овде имамо у записнику од 02.06.2005.године?

Друго-оптужени ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти су Вам подаци? Да се нешто у међувремено није променило? Мислим да нисте можда добили дете можда или шта ја знам, шта би могло да буде?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не иста су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са идентичним личним подацима као у списима предмета.

Име Петрашевић Перо? Да ли имате Ви неки надимак?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Реците ми када сте Ви рођени, и где?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: 14.4.1969.године у Осијеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од оца ?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ратомира.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име мајке?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ружица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Девојачко презиме?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Перић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сада имате пребивалиште?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Чајковска 35, Шид.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имамо Војвођанска? Јер то иста та улица или је то?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Једно 300 метара даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи то је, само да

С тим што се изјашњава да сада станује, да има пребивалиште на адреси Шид, улица Чајковска бр.35.

Ви сте држављанин СЦГ? Шта сте Ви завршили од школе?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: средњу текстилну школу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте запослени?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО. Имамо дискотеку и пицерију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми ваш породични статус? Јесте ожењени, имате ли децу?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сретно ожењен, двоје деце.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двоје деце имате? Реците ми Ви сте исто служили војску када и где?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: 89.-90. у Битољу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви у резервном неком саставу?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Значи, при војном одсеку Шид.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При војном одсеку Шид? Добро. Што се тиче Вашег имовног стања, реците ми колика су вам месечна примања? Нека просечна, значи, не тражимо ту нешто тачно, али нешто отприлике?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па рецимо неких 200 еура.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли имате нешто на Ваше име од непокретне имовине, кућу стан, неки простор пословни или било шта слично?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не немате ништа, а што се тиче покретне имовине, возило неко или тако нешто?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Возило је тренутно на супрузи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи то би било то. Да ли сте Ви осуђивани?
ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Никада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам. Молићу Вас да се вратите.

Треће-оптужени МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР.

Добар дан. Реците ми да ли Ви имате неки надимак?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па «Аца, «Жара», тако имам два надимка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци? Овде имамо податке са записника од 02.06.2005.године. Јесу ли Вам идентични?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са идентичним личним подацима као у списима предмета.

Аца вам је надимак? Јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми кад и где сте Ви рођени?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Винковачки Бановци 01.01.1967. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1967. године од оца, име оца и мајке?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Милован. Мајка Милена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А девојачко презиме мајке?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мандић? Добро. Реците ми где је Ваше пребивалиште сада?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Цара Душана бр.111, Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: у Шиду? Ви сте исто држављанин Србије и Црне Горе?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: СЦГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србије и Црне Горе? Шта сте Ви завршили од школе?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Средњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средњу. Коју средњу.?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Пољопривредну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пољопривредну? А реците ми шта радите, јесте ли запослени?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: На пољопривреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пољопривредном имању? Добро. Што се тиче Вашег породичног статуса, јесте ли ожењени, имате ли децу?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Разведен, отац малолетног детета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно дете имате? Добро. Када сте и где служили Ви војску?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: У Краљеву 86. и Нишу 87.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се Ви водите негде при неком војном одсеку и нешто?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте нешто рекли војни одсек Општине Шид?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па вероватно ту кад сам се пријављивао ту сам заведен. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Какво је Ваше имовно стање? Каква су Вам месечна примања?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па пољопривредна примања, колико могу бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би то могла бити пољопривредна примања?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па од 8.000 друго-оптужени 9.000 динара. Шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли Ви имате неку непокретност или било шта на Ваше име? Стан, земљу, било какво имање?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР. Не, не немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од покретних ствари да ли возило или нешто? Мислим ту и под камионом и свим покретним средствима у том смислу?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Добро. Да ли сте Ви осуђивани до сада?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па за телад неку што смо купили ја и брат, овај па нисмо имали пасош, за оно девизно што смо плаћали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као у извештају у којем имамо исказано, у евиденцији Вашој? Добро.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ништа овако кривично, у маркама смо купили а нисмо смели купити у маркама и...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала лепо можете се вратити. А ја ћу замолити Вуков Александра да приступи.

Четврто-оптужени ВУКОВ АЛЕКСАНДАР.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Оптужени значи Вуков Александар са личним подацима као у списима предмета.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим Вас, Ваши лични подаци да ли су се нешто променили? Ми имао ове од 02.06.2005.године?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не ништа, како је ту тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ваш надимак?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: «Вук».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте «Вук»? Добро, име оца?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Младен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Младен? И мајке, девојачко презиме?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Љубица Бабић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЉУбица Бабић? Ви сте рођени?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: 17.мај 1973.године у Винковцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Винковцима? Реците ми где је Ваше пебивалиште?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Бачка Паланка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На адреси?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: 20. октобар 131.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 131, значи ово исто? Ви сте држављанин?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Србије и Црне Горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србије и Црне Горе? Реците ми шта сте Ви завршили од школе?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Средњу школу Унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте, видим овде да стоји да сте пензионер? Кад сте се пензионисали?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Статус ратног војног инвалида. Не могу вам тачно рећи од када је решење, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим које године?

ОПР. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па 1995. године сам рањен. Статус сам решио ја мислим једно две године после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И имате пензију, да кажем примате пензију? Од тога се издржавате? Колика вам је пензија?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да. Верујте ми да сада не знам тачно. Може да се провери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика вам је последња била ако знате, ко Вам је тако лакше?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: 50 и не знам коју хиљаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро отприлике? Није нам баш то толико потребно баш у детаље. Реците ми молим Вас ваш породични статус? Да ли сте ожењени?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Неожењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неожењени сте, децу?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Ви сте војску служили?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Нисам служио војску. Завршио сам школу Унутрашњих послова у Загребу. Нисам радио у Хрватској. Радио сам врло кратко у полицији. Након тога сам се прикључио војсци редовно мислим, званично служење војног рока нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Добро. Да ли се Ви водите негде у војном одсеку?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Водим се у војном одсеку Бачка Паланка као неспособан за војну службу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми још од непокретне имовине, видим овде нешто кажете кућу власништво? Јел то ова кућа на адреси коју сте нам дали. Колика је то кућа?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: То је кућа приземна неких десет са десет. Неких 100 квадрата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 100 квадрата? Да ли поред те куће евентуално још нешто имате од имовине?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Аутомобил имам у мом власнишву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од покретне? Да ли имате неко имање, земљу, неко добро пољопривредно, нешто? Немате?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не немате? Добро реците ми јесте ли Ви раније били осуђивани?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте осуђивани? Само ми реците, какво је Ваше здравствено стање, обзиром на повреде које имате?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па, с обзиром на повреде, прилично добро се држим. Није сјајно. Значи, осим механичких повреда имам неких проблема значи, још из рата хроничну упалу простате и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми што се тиче, ја овде имам извештај, то обавештавам све присутне да смо добили извештај о здравственом стању сваког од оптужених где је наведено да су оптужени углавном да кажем способни да присуствују претресу и да им је здравствено стање у реду. Јел имате Ви неку

потребну негу и помоћ у затвору која Вам се указује, обзиром на Ваше то стање тако како је?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Тренутно сам на блоку редовном, тако да га назовем, сналазим се прилично добро и људи који су са мном у соби имају приличног обзира према мени и излазе ми у сусрет за неке ствари које треба да се помогну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, спремни сте за данашње суђење, осећате се здравствено добро?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Замолила бих Вас да се вратите, а замолићу оптуженог Медић Бранислава да приступи.

Пето-оптужени МЕДИЋ БРАНИСЛАВ.

Добар дан. Изволите. Реците ми Ваши лични подаци – имамо од 15.06.2005. године, да ли се нешто променило, да ли има нешто ново?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са идентичним личним подацима као у списима предмета.

Ваш надимак?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Зека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то једини, или имате још неки надимак евентуално?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Шта ја знам, Зец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бане или нешто тако?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Бране и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Нешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И мајке?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Марија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девојачко презиме мајке?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Матошевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте и где рођени?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: 19.08.1966., Винковачки Бановци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сада живите?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Стјеновци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има нека адреса ту?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Брилова 75.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније ћу Вас замолити.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Стјеновци, Брилова 75.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Држављанин?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Србије и Црне Горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви од школе јел сте завршили нешто?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: За механичара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За механичара, то је оно ВК, јел тако нешто?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па средња стручна спрема.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запослени и где радите?
ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Био сам у Митровици сам радио као возач камиона.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру неког државног превоза?
ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Код приватника.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика су Вам месечна примања била?
ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Око 300 еура.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми какав је Ваш породични статус, јел сте ожењени?
ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате децу?
ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Имам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико деце.
ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Три кћерке и сина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четворо деце. Добро. Реците ми још да ли Ви имате нешто од имовине неке покретне, непокретне?
ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Имам кућу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овој адреси коју сте нам рекли? Колика је кућа?
ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не бих Вам знао рећи, око 150 до 200 квадрата.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем тога, да ли имате нешто?
ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возило неко?
ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа? Да ли сте Ви били раније осуђивани?
ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Добро. Хвала лепо. Како се Ви осећате, јел сте Ви здравствено спремни?
ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Можете се вратити. Сада ћемо, само овако да поставимо једно питање, пошто ја не видим најбоље због ових огледала тамо део који је у публици. Интересује ме, да ли је у публици неко од оштећених лица која су предложена да буду саслушана у својству сведока, обзиром да у овој фази поступка, оштећени који су предложени да буду саслушани као сведоци не могу бити присутни. По нашем Законику морамо прво да саслушамо оптужене, да они изнесу своју одбрану, после тога ћемо оштећене, наравно, с тим што уколико је неко присутан од породица који нису предложени овде у оптужници да буду саслушани, они могу бити присутни. Изволите, хтели сте нешто?

НАТАША КАНДИЋ: У публици се налазе Сајкић Саидин, он је предложен за сведока, он има психичке проблеме да сведочи и он неће сведочити, не може да сведочи. Такође, се налази Мухић Сафета, који такође не може да сведочи, али зато може мајка која није данас овде, она из психичких разлога није овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, они су преложени да буду саслушани, у оптужници. Док год тај предлог стоји као такав, они заиста не могу бити присутни, без обзира на ове околности које сте нам Ви рекли. Да ли су они способни или не, то ћемо морати утврдити у току поступка, тако да у овом моменту они заиста не могу бити присутни без обзира на све. Ја бих заиста замолила да они изађу из суднице, па ћемо даље у току поступка видети да ли ће моћи да сведоче или не.

НАТАША КАНДИЋ: Ако могу ја још једном да кажем, мислим да су у питању такви разлози да о њима одлучивати, то не вреди. Не можемо доводити неког у ситуацију да буде ужасно страشان и да му позли, једноставно они су направили напор да прате, нико од њих не би могао да види видео снимак, то су врло млади људи и један од њих не живи овде, значи дошао је, биће неколико дана овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем нешто. Ја то потпуно разумем и заиста имам пуно поштовање према породицама, наравно и оптужених и оштећених који су заинтересовани да прате суђење. Међутим, ми на првом месту морамо да поштујемо одредбе законика по коме морамо да судимо. По закону, потпуно је јасно, да док се не саслушају оптужени, оштећени не могу присуствовати ни на који начин они који су предложени да буду саслушани. У овом моменту они егзистирају као предложени да се саслушају у својству сведока, оштећени као сведоци. Ту је тужилац, он је предложио, ми смо усвојили. Ја Вас потпуно разумем, међутим, заиста у овом моменту не би могли, па можемо то после евентуално о томе да размотримо, али у овом моменту ја ћу заиста замолити да се они удаље, па ћемо да видимо даље.

Следеће што желим јесте да у смислу члана 318 поучим и упозорим све присутне оптужене да пажљиво прате ток главног претреса, да могу да износе чињенице и доказе које сматрају да су битни, да у току поступка ће моћи постављати питања како саоптуженима тако и свим осталим лицима у току доказног поступка који буду присутни, значи вештацима, да ће моћи да коментаришу, значи сваки изведени доказ и да дају своје мишљење и предлоге. Према томе, ја вас то овако пре него што смо кренули уопште са поступком упозоравам да имате та ваша права и да можете да их искористите у току поступка. Изволите?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: (бранилац опт.Медић Слободана). Бојим се председнице већа да ћу имати још један процесни проблем који би, чији ћу предлог сад да ставим, па ви оцените о томе како ћете одлучити. Наиме, током доказног поступка ће бити предложена Наташа Кандић која је сада у функцији пуномоћника. Она ће бити предложена као сведок и то није из неког става не знам одбране и из некакавих принципа и тако даље, јер ће се постављати овде питања о оригиналности касете, како је дошло до касете. Видели смо да доста сведока у истрази спомињу управо госпођу Кандић са којом су контактирали. Бојим се да би на начин ако би она цело време била пуномоћник, овде барем у овом делу, док не би била саслушана као сведок починили једну битну повреду поступка о члану 97 јер она би касније могла да ускрати то своје сведочење. Дакле, она има сад непосредна сазнања у погледу набавке те касете, разговора са појединим сведоцима и тако даље, тако да се ту појављује проблем. Иначе, ништа није ad homine нешто против госпође Кандић, него баш управо мислим да је и она свесна те чињенице да је у овом поступку у том предкривичном поступку доиста контактирала са појединим сведоцима. Толико. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. То је предлог који ћемо ми свакако да размотримо у току поступка. У овом моменту ја мислим да заиста и мислим да је такав став и већа, претпостављам, да нема разлога да је удаљавамо у овом моменту, а ми ћемо свакако о овоме одлучити. Ви ћете то, претпостављам, поновити можда и у некој писменој форми, па ћемо до краја доказног поступка свакако, претпостављам да ћете ви то предложити, па ћемо о томе и одлучити. Нема проблема. Изволите колега?

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: (бранилац друго-оптуженог Петрашевић Пера и четврто-оптуженог Вуков Александра). Ја се придружујем овом предлогу колеге

Перковића. Ја сам још у фази истраге, што је констатовано на записнику суда, најавио да ћу тај предлог, који ће бити очигледно сагласан предлог одбране несумњиво ићи. Ја бих само замолио да се на почетку доказног поступка одлучи о томе, мада сматрам да је тај моменат већ и сада, јер ћемо ми имати нека, имајући у виду нека ранија искуства, безнадежно изгубити сведока који ће казивати о правно релевантним стварима и ја ћу поштовати став судског већа, наравно, па вас молим, мислим да је већ овога тренутка тај моменат утолико је само те допуне, иначе предлога са којим сам у потпуности сагласан. Тим пре што је веће без сумње познајући спис, имало у виду и ово што сам малопре рекао да сам као бранилац најавио то саслушање, а имаћу ту још извесног броја врло деликатних питања за тог сведока који ће чини ми се с разних аспеката бацити једну нову светлост на ту улогу. Хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ја сам, наравно, упозната са тим. Ја сам читала детаљно све предлоге који су били у току истражног поступка и видела сам тај Ваш предлог, тако да у потпуности ми је то јасно и то сам, наравно и очекивала да ће бити као предлог. Изволите колега?

АДВ. ШАЛИЋ МИЛОМИР: (бранилац опт. Медић Бранислава). Ја у потпуности подржавам став колега. Мислим да су процесне одредбе у погледу овога потпуно јасне и мислим да је сад право време да се о томе одлучи, значи, да се не креће са поступком док немамо став о томе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је све?

Као што сам вам рекла, у овом моменту ми ћемо кренути на начин на који смо већ донели одлуку. Веће сматра да нема разлога да у овом моменту удаљавамо Наташу Кандић која се у поступку појављује као пуномоћник оштећених, а свакако о овим предлозима које сте Ви сада изнели, ћемо одлучити у току доказног поступка.

Да ли у овом моменту има још неких евентуалних предлога или неких констатација? Ако нема, онда можемо да започнемо главни претрес са читањем оптужнице тужилаштва за ратне злочине КТРЗ бр. 3/05 од 07.10.2005. године. Изволите колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА СТАНКОВИЋ БОГДАН: На основу члана 46 став 2 тачка 3 члана 265 став 1 и члана 266 Законика о кривичном поступку подижем оптужницу против: Медић Слободана, Петрашевић Пере, Медић Александра, Вуков Александра и Медић Бранислава, што су: дана 16. или 17. јула 1995. године за време грађанског рата у тадашњој Републици Босни и Херцеговини вођеног између припадника оружаних снага српске, хрватске и муслиманске националности на месту званом Гордињске баре у близини Трнова као припадници паравојне формације под називом «Шкорпиони» кршећи правила Међународног права и то члана 3 став 1 тачка 1-а, Четврте Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године ратификоване од Народне Скупштине ФНРЈ и објављене у «Службеном листу ФНРЈ» бр. 24/50» и противно члану 4 став 2-а и члану 13 Другог Допунског протокола за ову конвенцију, заједно са још три припадника јединице под надимцима «Миша Турчин», «Бобо» и «Ђоле Шиптар» лишили живота шест заробљених лица муслиманске националности, од којих су до сада идентификовани и то: Фејзић Сафет, рођен 1978. године, Алиспахић Азмир, рођен 1978. године и Салтић Садих, рођен 1959. године, тако што је окр. Медић Слободан, команданту поменуте јединице, наређено од НН претпостављеног старешине из Војске

Републике Српске, у чијем саставу је дејствовала јединица «Шкорпиони», да лиши живота наведена лица која су доведена из Сребренице, те је он наредио окривљенима Петрашевић Пери, Медић Алескандру, Медић Браниславу, те Момић Милораду и Давидовић Слободану, према којима је поступак раздвојен, да у близини борбеног положаја јединице стрељају заробљенике, о чему је радио-везом обавестио свог заменика окр.Вуков Александра, који се налазио на положају, након чега су заробљеници превезени камионом из Трнова у правцу положаја јединице и на договореном месту искрцани из возила и лежећи лицем окренути према земљи окружени окривљенима Петрашевић Пером, Момоћ Милорадом, Давидовић Слободаном, Медић Александром и Медић Браниславом сачекали долазак окр. Вуков Александра, који се после извесног времена појавио у пратњи три припадника јединице, познатих по наведеним надимцима и који је окр. Петрашевић Пери рекао где да изврше стрељање заробљеника и наредио војницима који су дошли са њим да у томе учествују, након чега су сви спровели заробљенике путем према положају са кога су скренули у близини спаљене викендице Звиздић Хасана испред које су стрељали четири заробљеника пуцајући им у леђа, те након што су преостала два заробљеника пренела лешеве стрељаних иза куће и њих стрељали док су лежали лицем према земљи у унутрашњости спаљене викендице пуцајући им у леђа и у главу, чиме су извршили кривично дело ратног злочина према цивилном становништву из члана 142 став 1 КЗ СРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

Сада ћемо кренути са саслушањем оптужених. Ја ћу замолити да остане прво-оптужени Медић Слободан, а замолићу да остали буду удаљени из суднице у овом моменту, па ћемо прозивати, наравно, једног по једног како будемо завршили са саслушањем сваког од оптужених. Замолићу Медић Слободана да приступи овде. Изволите још једанпут. Као прво, желим да Вас питам да ли сте разумели оптужницу и да ли Вам је јасно шта Вам се ставља на терет оптужницом Тужилаштва за ратне злочине?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће што желим да Вас у смислу члана 320 поучим да имате сва права у поступку која Ви вероватно знате, али ја сам обавезна да Вас поучим, да у току поступка можете да изнесете Вашу одбрану, да се изјасните у вези Ваше кривичне одговорности и кривичног дела које Вам се ставља на терет. Да можете да одлучите да не изнесете одбрану, пошто, као што сам видела у претходном поступку до сада Ви нисте изнели одбрану. Можете да, једноставно одговарате на питања суда или не. Оно што сматрате да је за Вас као оптуженог. Проблем је у режији, ако сте чули. Пошто не знам да ли је ушао овај део којим сам поучавала, онда ћу Вам још једанпут поновити у смислу члана 320 имате права у поступку да изнесете своју одбрану у смислу да се изјасните о оптужници коју сте чули и коју сте рекли да сте разумели, о Вашој кривичној одговорности у вези дела која Вам се стављају на терет, да се браните на тај начин што нећете изнети Вашу

одбрану из било ког разлога које је Ваше личне природе. Можете да одговарате на питања суда и осталих учесника у поступку или да не одговарате. Видели смо да Ви нисте изнели до сада Вашу одбрану, да ли желите данас да изнесете?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сам Вас поучила о Вашим правима и пошто Ви желите да изнесете своју одбрану да кренемо од почетка. Ја ћу Вас прво на неки начин пустити да Ви изнесете одбрану у једном несметаном излагању да све кажете у вези самог догађаја и неких поступака који су претходили догађају. После ћемо ми као веће да постављамо питања. Такав је судски поступак, затим ће постављати питања заменик тужиоца, пуномоћници оштећених, браниоци, а наравно, Ви ћете касније чути и одбрану осталих оптужених и имате могућност да њима постављате питања, да констатујете, уколико буде потребно да се суочите у вези неких ствари, све то иде неким својим током. Кренули би, значи, просто само да Вас усмерим од самог неког формирања ове јединице. Да ли се она тако звала од почетка? Кад је формирана? Где је формирана? Зашто је формирана? Ко је у њој био? Шта сте Ви били? Значи, само да Вас усмерим на нека претходна питања, па ћете Ви наравно све то да нам испричате. Можете да почнете. Изволите.

Одбрана опт. МЕДИЋ СЛОБОДАНА

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јел вас интересује историјат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све од момента када се формира, зашто се формира, у коју сврху, где се формира, ко је формира? Значи, баш онако од неког самог почетка?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Кад су завршена борбена дејства, тог грађанског рата 1991. године, онда је један део простора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам, али мислим да је проблем да се нећете чути баш најбоље, па само мало гласније, мало да се примакнете и мало гласније због режије пошто се ово све снима и после се скида у транскрипту па како би могли да чују, па само мало.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Кажем, кад су завршена борбена дејства 1991. године на територији где смо ми живели, то је околина Винковаца, односно Вуковар, ја сам живео на једном простору где су била нафтна поља. То је била једна територија где су живели и Хрвати и Срби. Ми смо живели у српском селу, а то место где је био тај терминал то је било хрватско село и по одласку војске 1991. године, односно то је било 1992. у пролеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се само које је то село, како се зове?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ђелетовци. Војска је отишла. Ту су биле снаге војске Југославије тада, односно ЈНА и остала је потреба да се крене са неким нормалним животом. Значи, то је пољопривредни крај, шумарски крај, пошто је та нафта била тамо, она је била доминантна у време кад је постојала бивша Југославија и тако даље. Ту су радили људи махом Хрвати су радили, нешто мало је радило Срба, већином су то радили Хрвати. Они су свој кадар тамо кадрили и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јел то било оформљено као нафтна индустрија, јел то постојало као предузеће или?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То су постојећи објекти. Ја вам говорим како је то изгледало раније па хоћу да вам то повежем и да вам приближим и то је све остало упражњено. Значи, било је празно, порушено, искрнављено, опљачкано или већ не

знам шта. Они су однели један део опреме, један део опреме је уништен незнањем и тако даље и онда тадашње власти које су биле тамо формиране Републике Српске Крајине су дошле на идеју да се крене, треба је да се живи од нечег се морало живети. Пошто сам ја био на том простору ја сам познавао тај део тамо, они су дошли вероватно, познавајући ситуацију, односно појединци познавајући мене дошли су на идеју да ми кренемо и да то почне да функционише и онда смо ми направили неку организацију неких 15-ак, 20 људи које сам ја организовао и 10-ак људи који су радили у тој, кад је Хрватска била раније и ти људи су се прикључили и онда смо импровизовали. Они су знали како то технички да се одради, донели су неке машине које иду директно на бушотину од 72 бушотине било је 37 еруптивних. Није требала никаква електроника, могло је то да се, они зову крајцује, десетак цистерни у току 24 часа. Пошто је то било непосредно у првој линији постојала је опасност да се од борбених дејстава, јел велики део војске се извукао који је био на тим положајима, остало је само оно становништво које је доминирало српско, махом је било исељених. То је била територија где су живели 70% Хрвати, тако да смо ми морали то да обезбеђујемо. Значи то је било некакво интерно обезбеђење које је функционисало на начин да би се дошло до неких средстава која би евентуално користили даље за пољопривреду, шумарство и тако даље. Тако смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћу Вас мало прекинути да Вас питам. Рекли сте да сте Ви организовали тих 20-ак људи? Који су то људи, одакле сте их Ви организовали? Јел су то неке Ваше комшије ту из места?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То су људи с којима сам ја живео, ишао у школу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су људи с тог терена, да кажем, с тог простора?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Људи који су живели ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су живели и раније ту и који су остали ту, јел тако?

Ви сте их организовали, рекли сте у смислу обезбеђења, јел тако, а људи који су радили у самом том погону, да кажем?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То су исто људи који су били с тог простора који су остали кад је завршен тај грађански рат 1991. године, који су остали на нашој територији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је њих било, који су директно радили?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мислим 10-ак у почетку, 25 до 30 људи је било у почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10-ак су радили, а отиприлике вас 20-ак сте обезбеђивали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам на који начин сте ви то организовали обезбеђење?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је, пошто камион мора да дође цистерна, да ту сирову нафту извлачи ми смо морали да обезбеђујемо тај део територије где су се изводили радови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мислим како сте то просто организовали? Јел сте имали нека места где су људи стајали, чували или приликом довожења камиона, да ли су стално били постављени?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, покретно је то било. Имали смо возила с којима смо функционисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали неке смене, јел сте се мењали дању, ноћу? У том смислу да ми мало објасните.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је функционисало 24 часа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По колико је људи, значи, било у смени?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: У почетку је било по 3-4 човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На колико сати, на 8 или на?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: На 8-10 сати. Било је све импровизовано у почетку као што је и покретање тог процеса било импровизовано. Касније, са једним извесним временом, како је то доведено у један ниво који је могао да функционише, тако је потреба постојала да се приширује то људство, значи то интерно обезбеђење које је функционисало са 20-ак људи или 15 се повећавало, с обзиром на повећање производње, повећавало се и људство које сам ја водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи да се аутоматски и повећавао број који су били запослени? Реците нам молим Вас само у смислу те неке организације, Ви сте рекли да сте организовали у том смислу да се ти људи покупе, да ли је ту било неког ко је био на неки начин шеф или ко је био, не знам који термин сад да употребим, главни организатор, да ли сте Ви то радили, да ли сте имали неког свог заменика, неки управни одбор или?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, у то време то се радило на пољима све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим у смислу да је неко оргнаизовао па је рекао ти ћеш да радиш у првој смени вас тројица?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам организовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме интересује. Значи, Ви сте били, да кажем у каквој функцији, неког шефа или?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали тада неког свог заменика, евентуално када Ви нисте ту, ако се разболите?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Био је један дечко који је водио, ја мислим да се зове Вученовић Бранислав. Он је био од првог дана са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је заједно са Вама и на неки начин је био Ваш заменик, јел тако било?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, он је водио евиденцију, водио је плате и тако даље, та материјано-техничка средства и то што је требало тад у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем вас двојице, да ли је још неко био, да кажем, у том организационом смислу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тад у почетку не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У почетку, значи вас двојица и остали? Ви сте се углавном питали за све те активности?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам шта сте имали, јел сте имали неку своју униформу, јел сте имали неку одећу одређену?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тад у то време смо имали само оно што смо дужили 1991. године када смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су биле оне униформе? Какве, маслинасте или шарене?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Зелене маскирне, какве је то имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задржали сте те које сте имали, ништа нисте мењали у том моменту?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ништа, то из рата што смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јели сте имали нешто од оружја?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесмо имали аутоматско оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали пиштоље?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесмо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта све?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ко је шта имао, не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пушке, аутоматске пиштиље?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада значи то расте, повећава се број људи који раде, повећава се ваш број и до ког броја долази та?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја не знам до 1996. 14.05. сам ја изашао са простора, тад сам имао, ја мислим око 500 људи на плати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми реците, тих 500 људи шта је радило?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то је тад био комплетан систем. Функционисале су све бушотине само три бушотине су биле на територији Хрватске. Све друге су биле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам да ли је тих 500 људи радило у обезбеђењу или то говорите те људи који су и радили на бушотини?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: У обезбеђењу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате колико је људи радило на производњи?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: На производњи ја мислим да је радило око 150 људи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је тако велики број људи требао да обезбеђује, да нам објасните?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Зато што је била велика територија непосредно на самој линији раздвајања са Хрватима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колика је та територија била?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Она је гравитирала са Хрватима неких 15-20 км, а у дубину према Србији још једно 30-ак, 40 км.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо постепено, значи 1992. долази до формирања, сада 1993. па тај део како се дешава повећава се број људи и шта се даље дешава?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па како је распла производња тако је постојала потреба да се повећавају и бројно стање у људству и они су производњу са, ми смо дигли производњу са 100 тона на 650 тона.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли се то у међувремену нешто мења у погледу ваше гардеробе, ношењем униформи, да ли се мења на неки начин, оформљујете, па мало нам то причајте како се то дешава?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па како је растао број људи, тако су расле и потребе за организацијом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало о тој организацији да нам кажете?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Организација је морала да буде на завидном нивоу с обзиром на посао који обављам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта под тим подразумевате?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па зато што то су били специфични послови у смислу тога да су то била поља која су се лако могла извршити – диверзија, саботажа, могло је да се запали и тако даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, него шта значи на завидном нивоу је морала бити организација у смислу прецизности?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Морало је да функционише све беспрекорно да би се могло на првој линији да одржава контрола и да би производња могла да функционише у условима у којима смо ми радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то успевали да на тај начин обезбедите функционисање?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: 24 сата се радило непрекидно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се повећао број тих руководећих људи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Организовали смо се по принципу војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам причајте мало, како се то дешава у ком моменту? То је нека јединица, јел тако прерасло у јединицу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: До 1993. године тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај део.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Од 1993. године то почиње, пошто сам ја био интерно обезбеђење Нафтне индустрије, ја сам био у току ратних дејстава кад је у Крајини било ратно стање, ја сам био под војском Републике Српске Крајине. Аутоматски сам био мобилисан и био сам под војском Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко финансира вас?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нафтна индустрија Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нафтна индустрија вас финансира.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта то значи да сте били под војском Републике Српске?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Српске Крајине, то значи да смо били у саставу корпуса вуковарског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковарски?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми како се огледао тај однос, односно да сте Ви били под њима, јел сте били нека јединица или какав сте имали Ви статус?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ми смо имали статус у Нафтној индустрији Крајине, а у том корпусу вуковарском имали смо, водили смо се као батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је сарадња била са корпусом вуковарским?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Одлична.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин се огледала?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ми смо испуњавали наше задатке, они су радили своје задатке, ми смо одговарали на оно кад је била мобилизација и кад смо ишли, евентуално на нешто да неке јединице мењамо, конкретно где смо ишли и тако је функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви имали, односно да ли сте примали одређена наређења од њих?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога директно?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па од команде корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био у команди?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Прво је био пуковник Сладојевић, после је био генерал Лончар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како се то одвијало? Имали сте заједничке састанке? Мало нам објасните како функционише ваша сарадња?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па кад су они имали потребе да шаљу некакво наређење, то је ишло преко Нафтне индустрије Крајине и оно је било достављено нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали заједничке састанке, пошто сте Ви сада ту били?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ако сам требао да идем негде онда сам био позван и морао сам да идем на састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када ви добијате и да ли добијате, пре свега, ако добијате када тај да кажем статус команданта те јединице, јел то 1993.?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тако 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви постајете командате те јединице?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се тада звала јединица, јел имала свој назив?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: До тад не, али од тада «Шкорпиони».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1993? Када је то било у ком периоду, да ли можете да неки временски период определите?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја мислим у току лета, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току лета?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада добија статус јединице, значи овакав какав нам сад причате и добија назив «Шкорпиони»? Ко је дао назив «Шкорпиони»?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам је то значило, тај назив?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Пошто су код нас радили људи који су били по Ираку, Ирану, тамо по тим арапским земљама и они су били везани за ту нафту и онда су донели, доносили су те балзамове мале шкорпионе и то је било повезано, јел песак, нафта, шкорпион, то је ишло заједно. Ми смо били мала јединица и на темељу тога смо, на предлог тих људи смо и донели. Они су нам причали да тамо има тако исто, имају људи који обезбеђују и да имају свој назив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту 1993. године у лето, значи када добија назив јединица «Шкорпиони», колико броји људи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не знам тачно, ја мислим 200, 250 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад већ има 200 људи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ми реците мало о том командном саставу? Ви сте, значи командант, јел тако, те јединице? Ко је Ваш заменик?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па тад у то време, не знам да ли је Мали Вук био радио онда, али нисам имао заменика док Вук није дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад он долази?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да ли 1993. или 1994. не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је ово 1993. се дешава?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, 1993. или 1994. не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је ово 1993. што се дешава у лето, значи непосредно после тога?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у почетку Ви нисте имали заменика?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се делила та јединица, јел имала неке своје чете, неке водове?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Две чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две чете? А ко је био у четама командант, јел имала команданта, претпостављам да јесте?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Командире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командире? Ко су били командири?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Једну је чету водио извесни Чоке, не знам како се зове и презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чоке?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да. Једну је водио мој брат Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су те две чете? Јел су они имали своје заменике?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били заменици вашег вода?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Драганов је био Пера, Драганов је био Ракић, а Чокетов је био Пера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Ракић Зоран?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ракић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од овог Чоке, јел Вам нешто значи Опачић Ђуро?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, то је Чоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Чоке, јел тако? А његов заменик?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Перо Чубро, мислим да се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли случајно знате презиме?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Чубра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чубра?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То му је презиме?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Пера Чубра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у том моменту Ви немате још?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам имао заменика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто после мења у четама што се тиче командира и њихових заменика, да ли неко други долази на та места?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су стално били командири и заменици?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да до 1996. док смо били на простору Хрватске садашње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, сем те две чете, да ли је у саставу јединице још функционисао неки вод или нешто?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: До тада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када не?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па, мислим до тада није функционисало, једино кад смо ишли изван територија онда је функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то било?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Конкретно када смо ишли на територију Бихаћа, односно Велике Кладуше и Трнова, онда се формирао вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме интересује, шта се формирало?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Формирао сам један вод који је Вук водио и који је био предњи крај који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То овај извиђачки вод, јел тако, то је био један извиђачки?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И његов командир је био?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Вуков.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуков? Добро. Вуков Александар, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је поред тога било још нешто у саставу јединице у смислу неке кухиње, снабдевања или нешто?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Била је кухиња, био је и радни вод и тако то је све функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био главни, рецимо у том радном воду?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: У том радном воду ту је био ја мислим да је он, умро је тај човек пролетос, то је један капетан који је био старији 80-ак година је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се тиче ове кухиње, набавке и то?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Кухињу је водио Вученовић Бранислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па све време, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време док сте ви постојали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, после ми се прикључио и још једно војно лице које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било активно војно лице?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, после се он, ја мислим да ли 1994. у пролеће да нам се прикључио, сад не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду наравно, ако можете.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Прошло је много људи кроз јединицу, ја не могу да се сетим сваког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када добијате Ви заменика и ко Вам је био, када постављате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па тад кад је Мали Вук дошао, тад сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мали Вук је Вуков Александар, само да прецизирамо да знамо на кога се мисли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је, само да знамо о ком лицу се ради. Кад он долази кажете?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да ли 1993. или 1994., да ли 1993. у јесен или 1994. у пролеће не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле долази он?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја мислим да је он био код покојног Жељка. Он је био у гарди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког Жељка?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Аркана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Аркана? И како долази он, јел га преузimate на неки начин?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не преузimate он је радио код њега и нешто није му се свидело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га неко усмерио, како је дошао до Вас, јел сте га Ви позвали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јел доста људи је радило из његовог места је радило код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам на који начин је сазнао уопште за Вас, како је дошао до Вас?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па знао је он, зато што је доста људи радило и биле су солидне плате и посао није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вас познавао, односно да ли сте Ви њега познавали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам као, ја сам возио моторе раније и тамо сам имао једног друга где је он живео и он је волео да дође и тако да гледа и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, познавали сте га пре рата и пре свега још као младог?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је он дошао код Вас?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошао, шта је рекао?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не могу госпођо да се сетим шта је рекао. Дошао је да тражи јел тад је социологија владала пара није било, плате су биле минимизиране, ситуација је била алармантна, млади људи нису имали афинитета према ничему другоме, тад се није могло ништа друго радити него да се узме пушка и да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам само у смислу јел дошао, јел пријавио се Вама и рекао ја бих желео да уђем у састав ваше јединице, то Вас питам?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте га прихватили?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су људи долазили у састав ваше јединице, да ли се то радило на неки формалан, званичан начин, да ли се негде то бележило, да ли сте имали неке књиге, евиденције?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па имали смо картотеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте бележили у тим картотекама?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па све смо бележили од психосоматских мана па до врлина и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У моменту када се он пријављује било ко од њих и када улази у једницу, какве податке су се уносиле у тај картон?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па основне и онда карактеристике у току тог пробног рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Основни, подразумева се претпостављам, лични подаци, јел тако и после у току самог?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па да, узимали смо људе, јел махом су долазили из социјалних побуда, али то није задовољавало онај рад на који су требали да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо сам то хтела питати, да ли је свако ко је дошао код вас и рекао ја бих желео да сте га примали или не, зато ме интересује критеријум?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Можда је 30% људи остало, а 70% људи је отишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ове психосоматске, кажете карактеристике, како сте то одређивали, јел то био неки лекарски преглед или статусни преглед или било шта?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па било је и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Причајте нам мало о томе?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Имали смо једног доктора који је вршио одређену анализу и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је констатовао какво је здравствено стање особе која долази, јел тако, и то се све бележило?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та картотека, где вам је била?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то је било у фирми у Винковцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој дирекцији претпостављам у згради негде?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се десило са тим, да ли знате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја не знам, мислим да је изгорело све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да је?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да је изгорело све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је изгорело? Није нико то узео са собом, евентуално понео или нешто слично?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, за свако лице које је радило у обезбеђењу вашем, а касније у јединици водила се та картотека?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисмо давали радне књижице док нису прошли одређени циклуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док нису прошли проверу неку, јел?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми у радне књижице сте уписивали шта?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па уписивали смо то време које је провео у јединици, односно у фирми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је почео да ради, претпостављам, колико дуго ради, кад је завршио?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је са тим радним књижицама, оне су претпостављам остале у фирми?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је добар део људи сачувало те радне књижице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су остале код њих?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, јел има људи који су радили од 1992. године до 1996. године и то је ипак некакав радни однос који је завидан у условима у којима смо живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е само да Вас питам када неко дође пријави се, ви процените да одговара вашим критеријумима, уведете га у картон, ту радну књижицу још не уводите због те провере, шта јел добија неку униформу, јел добија оружје?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, добије задужење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин се манифестује формално његово укључење?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Добије задужење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли добије прво нешто од гардеробе, да кренемо од тога? Шта добије?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па добије гардеробу комплетну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, коју?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Од чизама, чарапа, опасача, опртача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војну униформу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, борбену комплет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју сте Ви имали војну униформу у вашој тој јединици?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па имали смо шарене оне маскирне униформе, имали смо црне, имали смо зелене, имао сам више модела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви носили исте униформе или не?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Зависно. Не ретко сви исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви имали више униформи?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По колико?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Имали су по три, четири пара униформи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте на главама носили?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Носили беретке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па неко црне, неко црвене.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било униформисаности, мислим само црвене, или само црне или овим поводом само црне?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не није било, зато што је то поднебље где су четири годишња доба и где се, такав је био посао да се и прљало и прало и тако даље, тако да се није могло условљавати да буде једнообразно да буде јел они нису били салонски момци него су били људи који су били на терену 24 сата.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само ко вам је набавио ту опрему у смислу одеће, у смислу беретке?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ми смо вршили требовање и фирма је то плаћала и тако се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је долазила, јел то неко шио или?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: У Србији се шио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Србије? А ко је финансирао то, да ли знате?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па Нафтна индустрија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све Нафтна индустрија?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Све. Потребе су биле такве да су они колико смо ми посла њима завршавали, то је било минимизирано шта смо ми трошили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим Вас каква је била дисциплина у тој јединици, пошто сте ми сад рекли састав јединице, каква је била дисциплина, како су људи? Мало нам опишите то стање комплетно?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па дечија десциплина кад гледаш их као родитељ, они су добри, чим окренеш главу они размишљају својом главом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је ту, да кажем, на неки начин усмеравао те људе у смислу те дисциплине понашања, неких критеријума?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ситуација их је највише усмеравала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам да ли је неко издавао наредбе у смислу?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па јесте, издавао сам ја наређења.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве врсте?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па тад кад смо били тамо пословне врсте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како рецимо? Испричајте нам како изгледа једна таква наредба?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па један радни дан могу да вам апострофирам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо, ајте да видимо како изгледа?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Пошто раде 24 сата и рецимо ако је зимско време кухиња мора да функционише. У току ноћи мора да им се носи чај на линију и зато што стоје по 80 сати на одређеним метама које морају да фиксирају, зато што сам имао око 40-50 људи који су настрадали за тих пет и по шест година док сам чувао та нафтна поља и да не кажем на десетине мртвих тада, јел то је била стална мета

Хрвата, они су ту стално тестирали и пробали да уђу на тај део територије. Ми смо то чували, како би ми рекли у нашем жаргону «месо» и онда је дисциплина морала да буде, али у тој дисциплини је било недисциплине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када Ви из било ког разлога нисте у могућности да командујете, да нисте моментално ту или нешто се десило, ко је могао уместо Вас то да уради?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тад кад сам тамо био могао је да командује онај ко је био мој заменик или командири чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то био заменик, значи од момента када је?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: од 1993.-1994. године то је био Вук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог момента могао је он?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Могао је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви на њега пренели овлашћења која сте Ви имали у смислу можеш ти сада ако ја нисам ту?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, ја нисам, ја сам можда сатима може да се мери кад ја нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо ако сте одлазили, пошто смо ми малопре чули да сте одлазили на те састанке, договоре, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Били су командири чета који су дужили тај простор. Увек једна чета је радила, а једна чета се одмарала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ме интересује ко је сем Вас могао да иза било какву команду, наредбу и да ли је неко могао уопште?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Могли су командири чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командири чета су могли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да. Заменици, наредници који су били функционисали у водовима, одељењима и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вуков Александар?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Могао је и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могао је и он?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, могао је, он је на првом месту могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је први па онда командири чета.?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте Ви имали неке људе који су били са вама стално у смислу неког обезбеђења или неки људи који су ту?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам имао сам, али нисам имао фиксиране људе који су били са мном и то су људи који су исто били подељени, двојица су ишли са мном, двојица су се одмарали, двојица ишли са мном или обрнуто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су били људи који су ишли с вама, јел су били то одређени људи или су се мењали сваки дан?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, ја сам у току тих 6 година, ја сам променио доста људи. У почетку сам имао друге људе, па после, конкретно сад причам о овом случају, то су били ови 4-5 људи који су, четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да ми кажете који су то људи били?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је био Давидовић Слободан, Петрашевић Пера, Медић Александар и Момић Миломир, али то нису људи који су ишли за мном стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми овде оптужени Медић Бранислав шта је он радио код вас?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Он је радио поправљао техничке те ствари које су биле на камионима или на машинама и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел возио камион?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: И по потреби возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел само камион или неко друго средство?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Само камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви имали од тих покретних возила у оквиру ваше јединице?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Камионе и ципове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камионе и ципове?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не знам, десетине тих ципова сам имао и нешто можда камиона два, тако, имао сам некад више, некад мање зависно од ситуације и то сам требао од корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих активности, значи сада војних, значи било је обезбеђење у оквиру Нафтне индустрије јел је показана потреба и сада се већ дешава ово што се дешава. Ви се формирате као јединица, имате значи већ одређену једну хијерархију у томе и дејства, шта ви радите сада, где излазите на терен, где сте у ствари дејствовали, на којим теренима, колико пута?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: На први терен сам отишао, ја мислим у једанаестом месецу на територију Бихаћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту било?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Пошто сам функционисао у Ђелетовцима стално постојала је потреба, по процени тадашње власти Републике Српске Крајине да пошто је тај део територије био исељен, то је 55. бужимска иселила комплетан део и Фикрет Абдића, Муслимана који су живели на тим просторима око Кладуше, Бихаћа, Цазина, те Крајине Њеве и онда су отишле неке наше јединице с наших простора на тај део доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте и Ви отишли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Између осталог сам отишао и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико још са Вама људи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја сам, мислим 120-130 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није цела ова јединица.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам ја могао никад да водим целу јединицу из безбедносних разлога, због простора на којем смо ми функционисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Теците ми, где је остатак јединице био?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Остатак јединице је био у Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били све време у Ђелетовцима?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Они су били 24 сата на нафтним пољима. Ми смо били на том терену, а они су били на нафтним пољима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено од Ђелетоваца до овог првог терена где сте ишли? Колико је отиприке то километара?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не знам госпођо, визуелно, али мислим да има 400 км, 350-400 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ви одлазите са јединицом, значи тада први пут, где се смештате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ми одлазимо, то је ја мислим касарна Жељара и онда излазим горе на, а команда је била, команда Републике Српске Крајине је била у Кореници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми колико времена проводите ту на Жељари?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ево да вам објасним то. Јел ми кад смо дошли горе то је тамо на обронцима тих планина горе Пљешевица је била вишља, а ови су били ту више према Кореници, ту су били исељени на хиљаде Муслимана и ми долазимо на једну конфузну ситуацију. Комплетно муслиманско становништво је исељено на ту територију. На Пљешевици је било тада у једанаестом месецу минус десетак степени, а овде је било можда 2-3 степена у току дана, а ноћу је било 0 и ја сам позван од команде Републике Српске Крајине тад је био председник Мартић и командант војске је био Челекетић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Мартић?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, Милан Мартић, а Челекетић је био командант војске. На том реону ту, где сам дошао, ту је био неки пуковник Стева Шева, а послао ме је заменик министра, односно командант корпуса вуковарског. Ја долазим на конфузну једну ситуацију где има десетак хиљада можда и више становника који су исељени Муслимана, који су били под најлонима, било је на стотине жена које су, на десетине су се разјеле под најлонима и сад је требало да се организује то муслиманско становништво, да се врати, јел нису имали где да живе они су били у тим шталама где је некада држана стока која је поклана, исељена и тако даље, која није постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ваш задатак био на том терену?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мој задатак је био да организујем то муслиманско становништво, између осталог, не само мене, између осталог и других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, целе ваше јединице, под тим подразумева целу јединицу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да их вратим на њихова огњишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте то организовали и да ли сте то успели да организујете?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин, како сте их вратили? Јел су њихове куће остале празне, јел неко се уселио?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, оне су попаљене, поплачкане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви, објасните нам поступак како је то изгледало?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како смо их враћали? Па организовали смо то мушко становништво и наоружали, направили батаљоне, чете и онда распоредио своје људе који су били са њима и ја сам био са њима и онда смо се враћали село по село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме сте их, јел су пешке ишли или камионима вашим?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Пешке смо их враћали пошто је та конфигурација земљишта то је Босна, таква је била конфигурација земљишта да се није могло ићи другачије него морало се ићи пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте успели све да вратите?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па добар део смо вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су остали ту да живе?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Добар део, јер ја сам тад био рањен, то је у дванаестом месту сам био рањен и онда смо и већ је то било изнурено, мучено, било је погинулих доста и било је рањених људи и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време док ви то обављате јел се нормално дешавају нормална ратна дејства, мислим нису нормална него у тим околностима дешавају се ратна дејства, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ненормална ратна дејства се дешавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ви радите, сем тог пресељавања, штитите људ или шта, у ком смислу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Штитили смо те људе и ту имовину коју су они поседовали, коју су донели у врећама, у кесама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то трајало?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па негде око месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви боравите значи тај месец дана ту на терену?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте све време у касарни или где?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам. Све време сам у шљивику, у кућама порушенима, на пољанама и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су људи ваши спавали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали неку кућу где сте имали неку своју централу, дирекцију?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисмо, како смо се кретали тако смо и зановивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је дао ту наредбу да то урадите?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па нисам ја сам то урадио, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам, од кога сте примили ту наредбу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јел сте је прво ви примили или неко други, пошто се Ви командант?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па примио је командант корпуса, вероватно од команданта од војске, а командант војске вероватно од председника државе тадашње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и пренели су Вама лично?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, мени и другим командантима који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, али пошто сте Ви ту питам за Вас?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Пренели су мени, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи, каква је била наредба да се врате муслиманске породице у своје куће и да то треба да се обави, јел тако и ви сте због тога отишли и боравили то време?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када одлазите са тог терена?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па одлазим непосредно после 2-3 дана, тада сам, кажем, када сам био рањен нисам више могао и јединица је била десеткована, исцрпљена и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то период, јел можете одредити?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је то пред нову годину 1994. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми са вама ко је ту, јел су сада ови исти, да кажем, командири које сте малопре споменули имена или се у међувремену мењају?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нису се мењали, само је било чета, само су били једни људи тамо тад, а нисам увек водио исту чету на исти терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми Вуков Александар, јел он ту приликом првог овог терена?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, тад није био. Он је био у Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи ви сте завршили задатак и вратили сте се где?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Вратили смо се у Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико ту проводите времена?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па проводимо, ја мислим да је то био април месец кад одлазимо у Кладушу, тад одлазимо у Кладушу, мислим да је то април месец био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1994?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: 1995.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1995. одлазите на Кладушу, шта се тамо дешава? Зашто прво одлазите, јел сте примили неку врсту наредбе?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Исто смо тамо мењали неке јединице које су биле из Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је рекао да одете тамо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па опет исто иде преко корпуса, односно министарства које је било у Ердуту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вама директно даје наређење, пошто сте Ви команднат, ко Вам директно даје, од кога ви примате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Наређење ми је дао командант корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тад командант корпуса?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Душан Лончар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лончар, значи од њега директно добијате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то неки састанак био, шта је било, како сте добили непосредно радио везом или?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Насловите то на Нафтну индустрију, ми извршимо процену, онда одвојимо део људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, шта ме интересује, да ли имате директан контакт са њим у смислу неког састанка да сте заједно, па он каже ти ћеш обезбеђивати као командант то, ти ћеш ово или вам то пошаље на неки начин?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, он позове мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, на који начин, то нам објасните, како Вас позове, шта се дешава?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па пошаље његовог курира, он дође и обавести моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви с њим директно се састајали с Лончаром?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не знам госпођо тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милсим, да ли сте два пута или више пута?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте често с њим били у контакту?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па нисам баш често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Недељно, месечно или дневно?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Можда у два, три месеца једном кад су постојале потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад рецимо ово, кад сте кренули на овај следећи терен, да ли је тад постојала потреба и да ли сте тад били у контакту с њим директно?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам био сам директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Велику Кладушу, а април 1995. године, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту био, неки састанак?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, прво је претходио папир који је био насловљен на Нафтну индустрију, који је достављен мени, после тога је ишао протоколарно, ишли смо на састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај папир значио позив да дођете на неки састанак?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, да се обавести Нафтна индустрија да ће један део људства да иде изван територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас позива да дођете на састанке и где је састанак?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Састанак је у команди корпуса или у Ердуту код заменика министра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви од кога добијате позив?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја добијам од команде корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од командног корпуса? Када одлазите, јел одлазите на тај састанак?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био он?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: У команди корпуса у Вуковару у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни? Ко је све ту Лончар, Ви, ко је још био на том састанку, јел био још неко?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да су били његови начелници безбедности и техничка служба и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава на састанку?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ништа, он мени изда наређење где треба да идем, где да се јавим и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви примате наређење и враћате се? Када сте то ишли на тај састанак, ко је био са вама? Ко иде иначе на такве врсте састанака са вама?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Иде Срђан Манојловић и иду два, три човека која иду са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека врста обезбеђења Вашег?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо, да Вам кажем нешто, да није било неке врсте обезбеђења и сигурности ја не би био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно Вас разумем, само питам да ми кажете ко иде, наравно у таквим условима треба да буде обезбеђење?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Увек је ишао неко. Значи, никада није ишао исти човек, увек је неко ишао са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали Ваше неке блиске људе који су ишли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Сви су моји били људи блиски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали неке одређене људе који су ишли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам ја никада имао љубимце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали, у смислу сталног обезбеђења?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нико није радио код мене госпођо што сам ја леп, него што је имао потребе за одређеним материјалним средствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, људи који су ишли у Вашем обезбеђењу су се мењали, то није било двоје, троје људи који су били стално обезбеђење?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Једно време је била једна екипа која је ишла са мном, па је онда она отишла на други задатак, па је дошла друга екипа, па трећа екипа и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од овде оптужених ишао са Вама у обезбеђење?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, ишао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ишао је Петрашевић, па ишао је Момић, некад је ишао и Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рецимо да ли су Медић Александар, јел тако, на њега мислите, Петрашевић и Медић Александар да ли су они ишли често са Вама, Момић, Давидовић?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Релативно често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они чешће него други што кажете да сте мењали, да ли су?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте ишли су и они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су они на неки начин били стални, да кажемо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па они су били стандардна постава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих четворица?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред њих било је још неких људи, пошто тако из контекста произилази, који су се мењали, а значи ова четворица су углавном ишла са вама?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, кад одлазите у Велику Кладушу, колико се тамо задржавате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па тамо се задржавам до једне ситуације коју нећу да коментаришем овде, тад ми се разбољева 80% људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па из наших редова послата је једна цистерна за воду која је била отрована и ти људи који су пили ту воду сви су добили неку врсту дизентерије, односно ја не знам како се то стручно каже медицински.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стомачну неку, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, али ако имате два WC-а још је требало седам да то и онда после је дошло до проблема дехидрације и тако даље и тако даље, тако да нисам могао да функционишем на начин како сам требао да функционишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је април месец 1995. године, значи неко време није више тако хладно, реците ми где сте се ви сместили у Кладуши?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то место, ја мислим да се звало Подзвиз, то је школа једна муслиманска, мислим да је то насеље било муслиманско које је било, становништво је било ту комплетно које је живело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ви сви били у тој школи и команда и људи, колико је вас било ту на терену?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим тако испод стотинак и заједно са тим селом које је било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили тамо, шта је био ваш задатак у Кладуши?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Задатак је био у Кладуши да мењамо један део територије и евентуално да поравнамо неке линије које нису биле, које су улазиле у

територију која није могла да се држи, практично није могла да се држи, како се то зове неке чуке су требале да се очисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како сте, јел се исто се мењали један део се одмарао, други ишао, како је то било, колико људи иде, где иду људи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Један вод је ишао на линију, један се враћао, један вод је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колија је била та линија коју сте држали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Минорна, мала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи буде на линији?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па буде 30-ак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта раде остали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Одмарају се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 90 људи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови 30, само по 30 се мењају?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Само по 30. нисам стављао зато што је био мали простор и онда нисам стављао већи број људи ако долази до гранатирања да не би дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они радили, чували линију?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Само линију чували и нешто смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било ту окршаја?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Било је ту борбених дејстава, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, сви су смештени, значи у школи комплетно, ко спава?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Школа је била у унутрашњости можда 7-8 км од места где се то дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго остајете у Кладуши?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Кратко, ја мислим неких 15-ак дана, све због тога што се десило то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тада у Кладуши, да ли је Вуков Александар ишао са Вама? Да ли се сећате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не могу да се сетим. Можда је и био не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли је у Кладуши неко Вас мењао, да ли сте имали заменика?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Био је Срђан Манојловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срђан Манојловић? А реците ми што се тиче овог извиђачког вода?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, то није функционисало, није потребно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче хране и осталих ствари снабдевања, како сте то обезбеђивали, одакле вам је храна долазила?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам добар део хране носио са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питам, јел ишла та храна, та кухиња покретна јел ишла са вама?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам имао једну хладњачицу која је могла да стотинак људи да опскрби за неких месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте иначе добијали храну и ту коју сте носили, мислим одакле креће набавка уопште?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Позадина која је радила код мене тај део посла они су набављали овде у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је финансирао храну?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нафтна индустрија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све су они?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Све, значи позадинско, техничке, материјалне, плате, све смо се ослањали на Нафтну индустрију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сама војска Републике Српске Крајине, јел су вам они обезбеђивали нека средства или било шта?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па муницију и евентуално попуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, муницију и опрему?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опрему не, али попуну, то у смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људства?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Материјално техничка средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, шта то подразумева?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то су неке мине или гранате неке за минобацаче и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су вам тим наоружањем, а што се тиче саме Нафтне индустрије они су финансирани храну, плату? Колике су плате биле тада?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја не знам ако је овде била плата да ниси могао да стигнеш 31. да на пијаци купиш пиле, да смо ми имали 250-300 марака тада плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су биле добре плате за то време?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не добре, него ризично добре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ви сте имали исто плату као и остали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да исту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ваша плата била већа од осталих као команданта?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нешто мало. Ја сам се водио као шеф обезбеђења, нисам се водио као командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али мислим на терену, пошто сте рекли да сте били командант?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, на терену смо цабе радили, то је била дужност наша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за то време док сте ви у Кладуши, јесте ли са неким у контакту из војске Републике Српске Крајине?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: По потреби, ја мислим да је био ту генерал Миле Новаковић, он је био главни тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често сте с њим у контакту и да ли сте лично с њим?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па у току дана једном или у току два, три дана, двапут а и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте се ви договарали у смислу предузимања акција, и да ли је он издавао наређења и давао мишљење, то мало нам објасните како сте координирали, како је ишла та кореспонденција?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је функционисало војнички хијерархијски, ја нисам могао ништа да радим, а да нисам добио наређење од претпостављеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су вама, он вам је или они наређивали?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Штаб је био који је функционисао тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте поступали по тим наредбама?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ви имали могућности да изразите своје мишљење у вези наредбе било које врсте, не неке конкретне, било које врсте?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па на лицу места ако сам био да, али ако сам био на неком другом месту нисам могао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то беспоговорне наредбе?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нису.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте рекли код војске је наређивање, сад сте ми то рекли нема хоћеш, нећеш?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Слушајте госпођо, ако сам на лицу места, онда је друго нешто, ако нисам онда је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говоримо Ви сте рекли да сте се виђали скоро сваки дан, јел тако, бар једном дневно? Значи, ако он Вама то једном дневно нареди, да ли сте Ви то морали без поговора да послушате, да извршите?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па добро, то је релативна ствар, зависи од ситуације.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, знате зашто Вас враћам, Ви сте рекли то је војска мора се извршити наредба, па ја Вас питам кад добијете наредбу од Милета Новаковића да ли то значи да Ви морате извршити, или имате могућности избора?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па имам могућност избора ако не могу да извршим задатак, али имам објашњење за то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не мислим то. Да ли имате могућност избора да покушате уопште да урадите то, наравно ако не постоје услови да се изврши то је логично, него да ли имате уопште могућности, да кажем, ма не ја сматрам да то није у реду по мом мишљењу је нешто друго. Разумете, то Вас питам, да ли морате извршити наредбу, да покушате да извршите?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Морам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате? Ту значи није било никаквог договора око тога?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Није била пијаца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Ви добијате наредбу такву какву добијете и даље шта радите с наредбом?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па даље се прослеђује у дело.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома Ви лично проследите?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па даље ја прослеђујем људима мојим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим људима?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па конкретно који су хијерархијски испод мене.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Командири чета или заменици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, командирима чета и њиховим заменицима?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вашем заменику, јел?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме. Не увек тако али у већини случајева тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала нека наредба коју би неко извршио, а да Ви са њом нисте упознати?
ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то је сад већ, то није техничко питање, то је већ психолошко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, обзиром на Ваш статус и да Ви директно добијате наредбе, да ли је постојала могућност да Ви будете прескочени, да рецимо Вуков Александар добије наредбу или да добије неко Опачић Ђуро или рецимо неко да добије наредбу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Може и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то могуће?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Може ако нисам присутан. Може ако ја тог момента нисам присутан, а ситуација води на нешто што не може да се искоментарише с овог аспекта да, али с оног аспекта који се дешава тад на том делу терена, односно на територији, односно ситуација налаже да се одради тако и тако по некој процени тамо субјекта или објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је уопште могућност да Ви не будете присутни приликом такве наредбе?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опет техничка могућност. Не могу ја да будем, ја нисам мамеба да будем на свим местима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим директно кад примате наредбу претпостављам да Ви не примате наредбу од 10 лица, рекли сте ми сад од Милета Новаковића да сте примали наредбе, претходно Лончаевића?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То су људи који су практични, они не седе на једном месту. У тим ситуацијама нема фотеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас и питам?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Он седа у ауто, има где шта и он командује. Он зове и кога види, прво кога види он њему прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, наредбу преноси првом кога види или преноси Вама као команданту?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Преноси мени као команданту, али неке ствари, ако сам ја на неком одређеном месту, а он на другој позицији, а између мене и њега постоји одређена терминологија временска он прича ономе првом ко је до њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и то се дешавало?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је професионална деформација војника, разумете. То је као кад имате троје деце, вама је свеједно коме говорите официру је свеједно коме говори, да ли он говори овоме или ономе, њему је сасвим свеједно, он свој циљ завршава, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи да је свеједно да ли говори команданту или говори непосредно неком војнику који ништа не ради, који је тамо на десетој некој?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: У неким ситуацијама, у неким сегментима ситуације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете да је могуће да се наредба пренесе неком обичном војнику, а не команданту шефу вода, заменику, командиру, било коме, то нам баш не личи на неку војну хијерархију која је доста строга, колико знамо сви?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Чекајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам па ћете Ви објаснити?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: I am sorry. Да вам кажем нешто, у неким моментима, значи у неким моментима сплет околности, ситуација и неким временским интервалима и то је могуће. Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ја претпостављам да су то, кажете у неким моментима, да су то ипак изненадне ситуације?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не може све да се планира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли су то изненадне ситуације?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се то пута може десити?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Довољно да буде проблематично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то може десити у неким озбиљним акцијама, где се рецимо као одлазак у Бихаћ, одлазак у Кладушу, да ли може се пренети неком војнику?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Све се испланира. Терен је нешто друго, а stroj је нешто друго. Све се то испланира и све се то каже и све се то објасни, али кад се изађе у природу то је сасвим нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви сте, пошто сте били командант да ли сте Ви ишли на терен или сте боравили ту у неком?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте на терен?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја кад год сам ишао ја нисам ишао нигде, а да нисам ишао први. Ја сам три, четири пута био рањен. Нисам се саморањавао никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често сте ишли на ту линију или на терен или на догађај?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Доста често, стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви на терену, јел остаје неко у том, да кажем, командујућем делу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па можда остане неко, увек неко остане. Па то су импровизоване ствари које су покретне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се Ви споразумевате међусобно, рецимо Ви сте сада као командант на терену, тамо је неко остао или није остао?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ако постоји нека веза, везом, али најчешће куририма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куририма?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали неке станице оне?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесмо имали смо, али те локалне које смо задужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то функционисало, јел могло то да функционише?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па знате како то функционише, то је све дотрајало, старо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли је неко од ваших војника или од ових осталих људи које сте набројали командира чете и слично, могао да изврши неку евентуалну наредбу коју би примио, а да Вама то не саопшти?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па што да не, јел толико су се ствари брзо низале да се нису могле контролисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на озбиљну једну ситуацију?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, све ситуације у тим ситуацијама су озбиљне. Рецимо, кад једна територија пада или кад се држи једна територија, толико се ствари брзо дешавају и кад дођеш, рецимо кад изађеш на терен, равничарски војник кад изађе и кад треба да буде брдскопланински и кад дође у неку просторију која је туђа, значи конкретно кажем једна квадратура шумска, брдовита и тако даље, где долазиш на терен где је с друге стране људство које је познато и они користе тај моменат изненађења и јако пуно жртава буде баш у тим првим моментима и ту је дан дугачак као година. Разумете. И треба смирити линију, треба је задржавати, треба је тактички одрадити да сачуваш. Прво првенствено се размишља о својем људству, значи, првенствено је било, ја сам имао родитеље који су давали по три

сина да иду са мном. Значи, ја сам водио рачуна о свом људству. Прво сам водио о људству, друго о материјално техничким средствима, треће сам водио о територији и простору који сам задужио. Никада нисам дезертирао, никада нисам побегао од никога, а дешавало се да буде поигравања и ја не могу, опет вам кажем, ја нисам авака да могу да контролишем, као што сви се праве паметне и сви причају шта се може. Ово је сад друга ситуација, а друга је ситуација. Ја имам стотине километара у ногама и јако је тешко било контролисати све. Тешко је контролисати психу човека који гледа та страдања, убијања и тако даље и онда треба пренети своје размишљање. Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам, за време док сте Ви били командант, а били сте све време командант ове јединице «Шкорпиони», да ли се десило да је неко, сем Вас примио неку наредбу и извршио без Вашег знања?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Можда и јесте, не могу да гарантујем, можда и јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли знате, Ви наравно можете да дате одговор?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Знам да је извршио конкретно сад у овом случају знам да је он добио наређење али то сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо ни ко је он, морате нам мало то?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па везано за овај случај због чега смо, е за тај случај знам, али то знам кад се све издешавало, али то је сад касно то не вреди да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо доћи још нисмо дошли до тога сад говоримо само генерално. Добро, до њега ћемо доћи, али пре овог случаја, то да мимо Вас неко једноставно добије и да то изврши а да Вас не обавести?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да није било случајева и ако је било ја не знам, али мислим да је било без последица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би се могло десити да Ви сазнате, а да је неко нешто урадио, извршио неку наредбу без Вашег знања?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мислим да би могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да би могло да Ви не сазнате, или да изврши?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мислим да би могло да изврши а да ја не сазнам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се могло десити?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да је доста јака била дисциплина, колико сам схватила и да је онако прилично се поштовао редослед и хијерархија?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте госпођо, али ја Вам сад објашњавам шта значи ситуација, изванредна ситуација и шта значи прст на обарачу. Ово је 2005. година, то су године кад је живот вредео колико и ова кисела вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас потпуно то разумем што кажете Ви ја то знам наравно као и сви ви.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То су били млади људи који су, он је кренуо да ратује он није кренуо да иде у сватове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко могао да уради нешто мимо Вас, то би значило да не постоји организација, да постоји анархија, свако ради шта хоће? Колико сам ја схватила овде се не ради о таквој врсти јединице, овде се ради о јединици која је доста озбиљна?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, нажалост не постоји савршено друштво, тако и не постоји савршена организација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да склонимо савршеност, али нека озбиљна организација за коју сте Ви рекли, па да ли је у тако озбиљној организацији то могуће?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, али увек се и кад се планира нешто да се ради кад се планира да се гради зграда планира се да настрада неко, па тако се планира и овим организацијама каква је била моја да постоји једна доза сумње у дисциплину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим суштински о томе, суштински да ли је могуће, суштински да ли се то често дешавало и ако се десило да ли се то десило или није?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Колико ја знам до сад, до овог случаја било је пар случајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како сте Ви преносили наређења која сте Ви примали Вашем заменику командиру чета, јесте ли позивали неки састанак или како сте им преносили?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ми смо имали редовне састанке које смо обављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па мислим да је то, кад смо били у Ђелетовцима то је било редовно, редовни радни састанци који су функционисали у току дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како изгледа један радни састанак, мало нам опишите?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па информативно, чисто информативно каква је ситуација на првој линији, шта се дешава, да ли има померања снага, да ли има неких нових момената, да ли се дешава нешто што се није знало из раније, да ли имамо неких обавештајних података који указују да ће бити евентуално у неком правцу неки напад, да ли ће бити нека диверзија којих је било на десетине и тако даље и каква је ситуација морално политичка од стране људи и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви то измените на неки начин ваша искуства свако у свом делу ко је надлежан?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, јер махом су то људи били који су доживели неку врсту трагедије, све су то момци који су живели на том простору и осетили те вихоре рата. Неком је неко погинуо, неко је остао без куће. Јако је тешко психолошки утицати на таквог човека, да ја сад са неког аспекта, ауторитета за то што он ради унаказујем његов живот. Значи, ја сам морао да будем крајње толерантан да би могао да функционишем са таквом врстом људи, јер нико ко је носио књигу није хтео да дође да ради тај посао, односно да живи у таквим условима у којима смо ми живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је била уопште дисциплина у јединици, јел су Вас слушали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесу, слушали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је функционисало?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опет вам кажем слушали су кад их гледам, кад их не гледам ја нисам могао да одговарам за њих, они су ишли кући, они су имали фамилију, имали су девојке. Значи, они су често долазили, често одлазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви то знали њихово кретање?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам знао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су они Вас обавештавали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам могао све да исконтролишем, али махом то су били људи који су дошли из Славоније западне, онда дошли су из Кордуна, Баније, Лике и доста из Далмације, то су била празна хрватска села, у ствари било је можда

15% старачких домаћинстава који су остали на том простору и махом су живели и кроз моју јединицу је прошло 2.500 до 3.000 људи за тих пет и по година колико сам ја радио тамо и махом су то били млади људи и то су били људи који су у том рату несретноме, кажем, изгубили неко некога и изгубили нешто и ја сам контролисао. То је била територија од Вуковара према Мирковцима по дубини овамо према Шиду, никад се није десило да је неко некога дирао, селио и тако даље и тако даље, значи, сви су они живели са тим људима. Било је проблема, нећу да вам именујем каквих, али то смо ми смирили и организовало се то и то је функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се вратимо сада мало на овај део, рекли сте да је дошло до тог тровања и да су се из Кладуше људи враћали? Где се враћате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: У Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ђелетовце? И колико времена ту проводите?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ту проводимо до, кад је то био шести, седми месец кад смо ишли на Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време значи сте сада тај период ту?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се ту дешава кад сте се вратили из Кладуше, шта радите, вршите обезбеђење Нафтне индустрије, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Радимо наше стандарне послове које смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовне?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Редовне послове које смо оставили те послове и радимо, значи, само настављамо да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само ово кад идете на овај терен, рецимо Кладуша, па овај претходни па после, да ли се људи мењају или то иде иста екипа људи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па мењају се, не иде баш иста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тих рекли сте отприлике 100-150, не значи да су то све исти?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нису исти, мењао сам људе нисам водио, није било правило, неке сам можда водио овако који су ишли, али у 80% случајева сам мењао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте лично одабрали људе који иду или како?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, него зна се која чета, који људи, и ти људи иду, ти командири водова, командири одељења и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су они одређивали људе, пошто кажете да су се мењали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, него то су били људи који су у саставу били у њему и није требало ништа да се одређује, они су већ функционисали тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми реците, како се крећете, где се креће, како сте добили ви наредбу, ко је кренуо са вама, сад значи идете на ову трећу активност?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја се извињавам председнице већа, али морам да реагујем као бранилац Ви сте у уводу рекли придржавајући се, наравно слова закона да ћете му омогућити да несметано изложи одбрану. По инерцији сте ушли у питања и под питања. Сат и 45 минута већ мој брањеник одговара на питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете паузу, мислила сам у пола 12. никакв проблем није ја сам планирала у пола 12, ако треба воде да Вам донесемо реците није никакав проблем. Ја сам мислила до пола 12 па да направимо паузу мислим да то није превише, а можете донети чашу воде, можете и мени још једну. Само сам хтела овај део да кренемо са Јахорином, овај део у ствари кад креће активност, па ћемо направити паузу да после тога идемо даље. Значи, у смислу ове треће активности,

какву врсту наредбе ви добијате, од кога добијете, где добијете, мало нам испричајте тај део?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то исто иде преко команде корпуса, односно према Министарства одбране које је функционисало у Ердуту, преко њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви лично добили ту наредбу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па јесам, између осталог ја, било је три екипе које су ишле на тај терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте Ви лично добили?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Од команданта корпуса, односно заменика министра одбране, тадашње Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тад био?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Милан Милановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте добили, какву врсту наредбе?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па они су добили захтев из Републике Српске, односно од министра унутрашњих послова, тад је био министар Тома Ковач и још неких званичника из Републике Српске, не знам ко је, они су молили све српске патриоте, добре људе и тако даље да им се помогне јер Република Српска је у опасности да ће да падне у руке Муслимана који су потпомогнути арапским светом и ја нисам могао а да не идем, јел прво сам Србин па сам онда све друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми само јел Ви добијате лично од њега наређење?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Добијам из команде корпуса, односно Министарства одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин добијате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па зову ме на састанак, ја одлазим тамо и они мени саопштавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава на том састанку?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па они мени саопштавају проблематику да је Министарство Републике Српске издао проглас да вапи за помоћи, да је Република Српска у опасности, да је ситуација алармантна, да је народ у проблему и тако даље и тако даље већ како је то изгледало и ја сам отишао на тај састанак. Ту је ја мислим био покојни Жељко и био је од Илије Којића, да ли је био он или је био његов неки официр који је после ишао с нама, не знам тачно не могу да се сетим, давно је то било госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да верујем.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико можете? А где је састанак одржан?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је тај састанак био у Ердуту и добили смо наређење да идемо правац Трново, да ћемо да дођемо с друге стране Саве, да ће да нас дођекају људи из Републике Српске који ће да нас одвезу, односно да нас одведу на Пале, из Пала смо ишли на Јахорину, ја сам био дислоциран на једном месту, то је био хотел ја мислим «Шатор» да се зове, а ове су две екипе друге биле распоређене у неке хотеле који су тад били напуштени, тад није тамо било, само ми и медведи и нико други и онда смо ту преноћили једну ноћ и ту смо оставили један добар део опреме, јел нисмо могли да се спустимо то је шумски појас скијашки. Ја не знам колика је надморска висина, али је велика, онда смо тим алаховим путем што су они звали Муслимани, пустили су у току ноћи. Кроз његове положаје смо се спустили и спустили смо се на територију Трнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не прелазимо сад на Трново пошто ћемо направити паузу. Само да Вас питам кад сте кренули према Јахорини, колико креће људи са Вама?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја мислим исто тако од 100 до 110, 115 тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и тада била организација у команди овако као што сте ми рекли, командири чета, заменици?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: С тим што сам ојачао са једним водом, тим водом што је Вук водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био још један, јел то извиђачки тај вод, јел се тако звао?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је он имао људ?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја не знам колико је било, 10-ак, 15 људи, не знам тачно, рећи ће вам он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми реците када Вук ту, у међувремену, значи Вук ступа?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, Вук је цело време, од кад је дошао он је у функцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ме интересује ово кад крећете према Јахорини, Вук тада има коју функцију?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па он је и командир извиђачког вода и заменик мој, односно један од заменика ту је и Манојловић, човек који је са мном ишао на све састанке, те које смо имали и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Вук је командир чете?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Вода који је био на терену, а Манојловић је човек који је и био на терену. То ћу вам објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када сте кренули ту на Јахорину, какву сте врсту имали те опреме за коју кажете да сте оставили један део?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то су били бурад са горивом, један део резервне опреме, онда зоља, оса и тако, мина, граната и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте понели онда са вама?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па са нама повукао сам храну и један део хране и ону личну опрему и наоружање које су дужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме сте то пребацивали, преносили?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па пребацили смо тим камионима, циповима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали, да ли знате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камиона и ципова том приликом?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па тад кад сам се спуштао доле, ја мислим да сам имао, ишао је три камиона и један цип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По том терену је било могуће кретати се?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да ии они су дошли са 7, 8 камиона, 10 мислим, у ствари организовали су они ту, да ли МУП или војска Републике Српске организовала је 10-ак камиона у које смо ми поседали наши људи и тако смо се спуштали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је удаљено Трново, да ли знате, од Јахорине?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ту куд смо ми пролазили, ја мислим да има једно 35-40 км, то је шумски пут, он је варирао, ишао је лево десно, па горе, доле, то су чуке, саме чуке, то се пробијао тај пут, ми смо пролазили туда како, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам ту док сте били на Јахорини кажете једну ноћ сте спавали на Јахорини?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мислим једну ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се тамо с неким срели од неких командира, команданата, неког од наредбодавних, неког из војске Републике Српске Крајине, да ли сте тамо имали било какав састанак, да ли је неко био присутан?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нико. Једном приликом сам се срео кад сам се вратио можда био сам 10, 15 дана доле и онда сам се вратио горе, ја мислим да је био покојни Кољевић, беше Кољевић, убио се са два метка, како се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја мислим баш на ову ситуацију кад идете преко Јахорине ка Трнову, да ли сте тамо имали неки састанак или неки организациони?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нама је одредиште било Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте само ту једноставно дошли до хотела да преспавате, да се одморите у том смислу пре него што наставите даље?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да. То нам је само било ту где смо оставили те камионе, аутобусе с којима смо дошли и онда смо дислоцирани у те камионе које су они организовали и добили смо координате и људе који су били с тог простора који су нас провели тим шумским стазама и спустили смо се доле на територију Трново које је било опкољено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел комплетно људство иде са вама, сви који сте кренули и нико не остаје на Јахорини?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не. Један део људи остаје горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Јахорини?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: На Јахорини, можда пар момака који су чували тамо и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што је остало од наоружања?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, пар људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било тамо неке друге војске ту на Јахорини у хотелу, јел било неког сем вас од неких других припадника, неких других организација тих?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да не. Ми који смо дошли ја сам то само видео, нисам ја госпођо ту имао времена да се шетам, ми смо имали наш задатак и ми смо ишли ка циљу, крајњем одредишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим да ли сте видели да још има војске?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам, видео сам те људе који су чували тамо те викендице, вероватно од неких функционера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хотели јел био још неко с вама да је спавао?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да нико није био од 1992. године. Висиле су оне паучине могао се «Тарзан» трећи део снимати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте ту остали ту ноћ да преспавате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пола 12 је, да направимо паузу да се мало одмори оптужени, па да наставимо даље.

Прекида се главни претрес на пола сата ради паузе за одмор.

Настављено у 12 часова после паузе за одмор.

Јел сте могли мало да се одморите пошто је доста времена, можемо да наставимо јел сте способни, ако будете се Ви уморили у току изношења одбране реците направићемо паузу није никакав проблем у сваком моменту или се не осећате добро или било шта само реците направићемо паузу мало ради одмора. Ево изволите наставите то што смо сада ту до Трнова па нам мало објасните шта се даље дешавало, какве су биле активности, ко је све био и ово као до сада па да нам Ви испричајте.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то кад смо дошли, у току ноћи смо се спуштали на то место Трново и дошли смо у раним јутарњим часовима и по самом доласку смо дошли у команду, то је била команда, јер посебно је била полиција, односно посебно је била војска, хијерархијски је била полиција под војском. Ја мислим да је ту командант корпуса био Сарајевско-Романијског ја мислим да је генерал Милошевић био који је био тад присутан на том простору са једним делом његових снага које су биле ојачане са полицијским снагама које су биле довођене из Звоника, Бијељине и тако са разних страна Републике Српске и ми смо дошли у команду полиције и ту смо се информисали где ћемо да боравимо пошто су Жељкову групу, покојног Аркана је водио опет покојни пуковник један његов Кајмак, они су били ја мислим око 60 људи не знам тачно, 60-70 људи, а ту из полиције та специјална јединица полиције која је била из Министарства унутрашњих послова Републике Српске Крајине коју је водио извесни Плави, они су, те две групе су остале у насељеном месту ту негде где су биле те локације одређене пекаре, трговине и шта ја знам као напуштени објекти који нису били у функцији они су се ту дислоцирали, пошто сам ја видео да је то ранији део тог градског условно речено то је варошица нека, да су доминантне квоте биле изван, то је било у котлини. Ја сам извршио извиђање и извукао сам јединицу у једну косину где су биле одређени стамбени објекти, односно, настављало се викенд насеље. Ја сам дислоцирао можда 3,5 до 4 км у том делу крај пута закључно са тим викендицама, односно, ту су биле неке индустријске зоне тако локалне и тако даље и тако даље и ту сам извршио дислокацију и ту сам изместио један број људи који би. Непосредно после тога сам отишао на састанак и добили смо одређене паралеле, односно наређење, упутства и тако дејстава од непријатеља, о положајима, о позицијама, о квалитету непријатеља на терену, о ситуацији која влада у овим јединицама које су функционисале на тој линији који су били десетковане зато што су биле офанзиве на том простору јер то је територија која је делила Фочу, Калиновик, та комуникација, Сарајевско-Романијски-Херцеговачки корпус се ту спајао и тај спој баш није био добар. У међувремену за нама је стигао и Маузер, опет пок. Маузер, кад говорим то су сви моји другови који су из рата али су покојни. Он је дошао, он је отишао доле, спустио се у Сарајево, њега смо дислоцирали у Сарајево, јер он је имао нека техничка средства која су могла да функционишу на одређеном правцу тако да смо дислоцирали на тај део. Онда смо покушали да увежемо ту линију која је већ, јер не знам мислим да је генерал Младић освајао ту територију па остављали, па поново губили зато што је ту нека природна баријера, велика концентрација је била муслиманског становништва, а мали број је био српскога и ту се десило нешто што је иритирало вероватно те власти Републике Српске, поклали су Муслимани тад ту много њих, између осталог и попа и читаву његову фамилију и тако даље и тако даље и онда су, ваљда власт је решила због територијалних претензија, односно због комуникација и због свега тога што се десило да сачувају то, више због симболике него због нечег другог и онда смо ми приступили извиђању тог дела територије, организовање тог

дела територија и успоставили смо те контакте, спојеве, очистили неке чуке које су биле доминантне на којима су биле те муслиманске снаге потпомогнуте Арапима којих је било у знатном броју и имао сам блиских борби са њима и тако даље и тако даље и они су најалост регрутовали све што је могло да носи пушку они су регрутовали. Код њих није било, њихов закон је такав да све што може да је мушко и како они кажу све што се сунети може да и пуца, разумете, тако да ту су биле добре борбе, не само на правцима на којима сам ја био. Само да вам илуструјем један податак од 300 и нешто људи којих је дошло, то је био махом како они зову то је био батаљон из Бијељине, држао је једно 4-4,5-5 км варијативне линије по одређеним квотама. У току ноћи је пукла та линија и ми смо то сутрадан враћали које тешком муком смо то вратили и ти људи су се разбежали по унутрашњости једва смо их покупили. Значи, знао сам да дођем у кућу где десет људи дрхти, али не људи који су, него људи који су завршили ту школу, који су школовани у МУП-у у тако даље, али су се нагледали вероватно нечега што нису могли да гледају и тако да смо успоставили један контакт који смо држали на том простору. Тако је почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам тај састанак што сте рекли да сте имали, ко је био присутан на том састанку?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то су били официри МУП-а Републике Српске, то су биле специјалне јединице које су биле из одређених градова по простору Републике Српске махом десетковане. То су биле чете, па су сад били неки крњи водови или два вода или израђавани људи и тако даље, јер јако пуно су радили, тако да нису могли да издржавају те борбене линијске и те контакте блиске с непријатељем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ти официри су били команданти, кажете, чета?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, између осталог било је ту команда, кажем, сарајевско-романијског корпуса која је дислоцирана била ту, она је била можда километар удаљена од команде где је била полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је још неко био присутан на том састанку, сем тих команданата тих чета и вас ту?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па било је ту неких официра из Републике Српске који су били присутни у почетку то кад смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте претходно спомињали Аркана и још неке, да ли је неко био од њих?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је био тај покојник и био је тај плави то причамо о времену кад смо дошли непосредно и по распоређивању и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај први састанак што сте споменули?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било отприлике људи, да ли се сећате оријентационо на том састанку присутно?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то је једна импровизирана просторија која је служила њима за све и свашта, између осталог и за спавање тако да неки су стајали на вратима, неки су гледали. Нисам ја могао да оприличим да ли је неко публика или је неко одговоран, разумете, јел увек у неким варијантама кад дођеш на неко место за кулисне радње увек су јаче него оне што се дешавају на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На сцени?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас само још нешто питам. Кад сте били, значи, на том састанку, јел био неко ко је преносио неко наређење, ко је био евентуално овлашћен

од стране војске Републике Српске Крајине или било ко други? Ко вам се обратио уопште у смислу...?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Обратили су нам се ти људи који су били представници, вероватно тог министра, тог Ковача са захвалности што смо дошли и нисмо изневерили његова очекивања. Било им је драго само присуство наше, самим тим што смо дошли њима је била сатисфакција, разумете. Значи они су сматрали да нису како они то кажу остављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да имају подршку вашу у том смислу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту неки договор направљен шта да се даље ради, где да се иде, организација?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Сад сам вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало детаљније ако можете око тога? Како сте се договорили у смислу неке организације или нешто ту?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Извршили смо процену, стање на терену, с обзиром на знање које поседујемо и ми и они који су били, ти који су нас дочекали. Извршили смо процену стања, повукли смо неке линије тих пар дана које су нам боле очи, конкретно то спуштање где смо се ми спуштали, односно где се снабдевала позадина, ту је непријатељ био врло близу. То смо померили те положаје, очистили смо тамо један део где је била брана, где су они држали исто, то је према Сарајеву тамо исто неке квоте и то смо померили те положаје и тако поравнали смо то и онда је у последње време постао проблем једна комуникација коју нисмо могли да држимо са тим оружјем које смо ми имали, па смо морали да добавимо нека јача материјално-техничка средства којим би мобли да затворимо, евентуално тај правац који је дошао до неких напада, јер у неком наредном периоду, значи у другој половини месеца већ боравка који смо ми тамо остваривали и имао сам жртава и не само ја него и друге ове две екипе и сви ти људи који су били тамо и тако даље, онда смо морали да променимо начпин рада, односно план и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би били закључци са тог састанка, у том смислу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Отприлике тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у смислу неких даљих дејстава, активности ратних?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па имали смо активности самим тим што смо померили одређене квоте, померили одређене линије, сачували одређене позиције, ту комуникацију према Фочи и Калиновику смо задржали, прикључио нам се ту у неком времену наредном и Маузер, пошто је он имао оклопно механизована средства. Он је отишао на један део правца и затворио је тај део, па је ушао један велики проблем па смо ми после ишли с једним одређеним снагама да га извлачимо, да је имао десетак људи мртвих, можда 14, 15 рањених и тако и нека средства су била уништена са зољом и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате у ком месецу ви долазите у Трново?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не знам тачно госпођо, ја мислим да је то неки шести, седми месец, стварно не знам тачно. Не могу да се сетим кад је то тачно било. Не баратам баш датумима најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда колико сте дуго остали ту на том терену?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па знам да је једна екипа, тај Плави да је отишао пре мене и тог Кајма покојног. Знам да је, ја сам то звао дезертирање, он је отишао, ми смо остали, нисам хтео да напуштам те позиције, односно да им. Он је имао неки договор са ваљда његовим министром и он се повукао неких пар дана раније, не

знам колико је то било раније, али углавном повукао се и оставио је упражњено место које сам ја после попуњавао и држао и кад сам се ја повлачио после једног извесног времена после тога и тај покојни Кајман, онда је ту дошло из Дрвара један батаљон који нас је у току ноћи променио, извршили смо примопредају своју и тако даље и те позиције задржали које смо наследили, односно које смо продубили, јер то је био брдско-планински предео, односно кршевит и то нису била насеља, то су биле просторије, како ми то зовемо које су доминантне неке чуке између Јахорине и Бјелашнице или не знам како се већ зове. Зове се Зубови, тај део се зове Зубови и ту смо имали пар дана исто тако одређених борби које су биле погубне и за нас у целини, односно и за супротну страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате отприлике колико дуго сте ту били?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да сам био нешто више од месец дана, можда који дан више и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би био значи неки осми месец, рецимо, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тако нешто. Нисам са сигурношћу. Тамо се ја изгубим у простору и времену, разумете ме. Не знам. Може да се дође до тачног временског интервала који је био. Ја мислим да Џемс Бонд би могао да дође до тачног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одлазите тако што вас следећи замењују, а ви одлазите са терена, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте комплетно отишли са целом јединицом и где се после тога враћате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опет се враћамо у Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћате се тамо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је Вама нешто познато у вези самог овог догађаја који се десио и због кога наравно овде данас смо сви, судимо? Да ли Вам је нешто познато, ако јесте шта?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта је Вама познато, шта се то десило, ко, где?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Познато ми је из тог разлога што сам први пут тај сегменат видео на телевизији «Б92», али ми је познато од госпође Наташе Кандић, она је мене прозивала кад сам био сведок у оном процесу за Цвјетан Сашу. Онда ме је прозивала она у смислу да сам тамо направио некакав злочин и тако даље и да се то место зове Годињке Баре и да она има неку иницијативу да то истражи и да она има неке индиције и да постоји неки материјални доказ и тако даље и тако даље и да је она већ на трагу том. То је било, ја мислим, кад је то било Саша, пре једно 2 и по године. Углавном, после тога, непосредно после тога, не знам који временски период кад је била «Сабља», оно кад је покојни премијер убијен, онда сам и ја између осталог био ухапшен. Био сам 12 дана у самици и после тога су дошли господа из УБПОК-а двојица са лап-топовима и са тим питањима везано за ово што сам ми причамо и ја сам дао њима изјаву тад. Рекао сам дословце «господо, никакв то проблем није, ако ви мени причате о неким људима који су сад на слободи, а ја сам у затвору, па није проблем да ви одете код њих па да питате њих, а ви мене вратите у ћелију, то је најмањи проблем», значи никакав проблем није и тај документ мислим да постоји, ја сам њега потписао и мислим да сам и фотографисан тад и био сам два, три дана још и после тога су дошли људи по мене и извинули су ми се и ништа. Ето толико ја знам о томе док није дошло то на «Б92». Нисам ја

глумио, да вам кажем, инспектора никада. Кад се нешто деси, и ако се нешто деси, а дешавало се спорадично увек неких проблема који смо ми у ходу решавали, тако да ја нисам задирао у бити, у суштину, мислио сам да свако има свест и само свест и нека одговара за оно што је учинио, односно шта је урадио, јер ја нисам отац ничији, ја сам само био човек који је водио, организовао, скупљао и радио свој део посла и мислим да сам га радио како треба. Да га нисам радио како треба да ли би погинуо на београдском асфалту или негде у неком жбуњу иза леђа, по српском старом обичају, вероватно бих тако завршио да га ја нисам радио како треба, јер сви они који су кренули са мном, од хапшења кад смо хапшени у Плитвицама ја и моји другови ране 1990. године, кад је све то почело, сви су покојни. Значи, сад имате част да причате са јединим индијанцем који је преживео од првог дана до задњег дана и ја не узимам никоме за зло кад прича неко о мени, значи ја уопште не узимам никоме за зло, јер ово све што је кадрирано 1990-их година, то је покојно, а ово што је кадрирано 2000. године то ја зовем трећа позиција. То је кадрирано из социјалних побуда. Ја ништа немам против тих људи којих из социјалних побуда праве каријеру. Ја сам завршавао своје обавезе националне, враћао сам се својој кући и радио свој посао. Мене никада нико није видео нигде, нити је неко чуо. Ја сам за ових 10 година могао да будем све и господар смрти и живота. Ја сам чувао нафту где се производило много пара. Никада нисам ничије узео, само сам задржао оно што је моје и мислим да сам исправно радио сво ово време. Ако је неко нешто урадио, па ја не могу код нас у фамилији и у породици се дешавају трагедије, не могу ја да контролишем нечије емоције. Ја јесам емотиван човек, али не могу да контролишем ничије емоције. Ја не могу да реагујем на рефлекс нечији. Ја могу да реагујем на целокупну ситуацију, али на рефлекс не могу да реагујем. То је психологија. Сад са овог аспекта то је нешто друго, али са аспекта кад се окрене човек и кад види одсечену главу српску и кад види распорену матер и дете у њој, то је јако тешко. Тешко је објаснити неком човеку тад у том моменту кад пролази крај српске куће и кад на тараби види набоденог газду, његову жену, троје деце и комшије. То је јако тешко објаснити тад и обуздати одређене људе да не ураде нешто што није прикладно, али ја сам то доста добро радио, али нисам, опет вам нажем, могао да контролишем, нисам био авакс, нисам ја могао сваки сегменар да контролишем, разумете, јер људи крену у нешто а заврше са нечим другим, схватате. Они знају, они су добили оружје и човек кад има оружје. Оружје и жену је јако тешко чувати, јако тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам, значи, Ви кажете да о овом догађају ништа нисте знали док нисте видели овај филм?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Све сам вам рекао ја кад сам сазнао, кад је господин у Хагу приказао Милошевићу онда ми је било јасно, онда сам видео да је тај сегменат неко снимао и да је тај сегменат неко сачувао и да је тај сегменат неко продао и да је неко то уновчио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само, јел код вас у јединици било неко лице које је носило камеру?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Био је један мали који је, ја мислим да је он био и у Хагу. Звали су га Сова, али ништа њему није било забрањено да ради што јеј он радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате његово име?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим Душко Косановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел он увек носио камеру?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Између осталог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је поред њега још неко?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је некад неко снимео евентуално нешто кад он није био ту?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Изгледа да јесте тај други тај Стојковић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојковић Слободан?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, тај Стојковић Слободан, како га зову Бугарин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојковић Слободан?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви некада њега видели са камером да је он снимао нешто?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам ја њега видео. Не, он је био код Вученовић Бранислава позадинац, у ствари био је референт за позадину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је уопште дошло до тога да неко снима тај Косановић Душко, да уопште то снима, јел му неко наредио или је он снимао добровољно или шта је био разлог?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па он је снимао те договорштине, како то каже жаргонски, зајџбанције, у слободно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел снимао уопште догађаје са терена, са ратишта, да ли је имао снимања са таквих сазнања?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па јесте снимао. Ја сам видео рецимо то што се злоупотребило у јавности пре 6 месеци да је поп изашао па да је благосиљао и тако даље, па је онда црква ставита у проблем, па онда је снимао неке детаље са линије, па је снимао неку инфраструктуру која је порушена, па је снимао. То нити сам ја водио рачуна о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви знали да он снима уопште?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам знао да он има камеру али му нисам узимао за зло то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му можда некад наредили да нешто снимии?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била његова добра воља, да кажем, самостална одлука?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мислим то је глупо уопште. Он је то тако, ако је видео нешто он је то записао и то. Мислим да ја нити сам утицао нити сам причао о томе, нити сам размишљао у тим моментима да се спустима ја на ниво да причам о камери. Камера је сад предмет, али верујте ми не банална ствар, него један објектив који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете видели сте филм тада када сте видели, да ли се после овог догађаја нешто причало у јединици? Да ли сте чули да неко нешто прича о неком догађају?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Војска свашта прича, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се између тих свашта причало и о овом догађају?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па између осталог, причало се, али опет то је долазило делимично до мене, делимично није. Ја вам кажем ја нисам вршио истрагу никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то делимично што је дошло, да ли нам можете рећи шта је дошло до Вас?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нешто су причали да је било, како они то кажу да је било неког лишавања, али ја нисам знао шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каквог лишавања?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па живота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то причао?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не могу да се сетим. Пуно је војске било код мене. Не могу да се сетим. Неко се са нечим хвалио, али ови људи нису причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које ове људе мислите?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Конкретно ови људи који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде оптужени?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Од њих нисам чуо. Чуо сам први пут од човека кад је то се све издешавало пре 6 и по 7 месеци, онда је после сат и по два времена назвао женин брат и онда смо се нашли и онда је он мени рекао како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас само питала да ли сте чули 1995. године нешто у вези тог догађаја?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам госпођо, јер су се ствари тако брзо дешавале, да ја нисам. Тад је био већ Ердутски споразум, ми смо се вратили, рат је био код нас, избеглице, ми смо извлачили тамо из Крајине један део људства, народа, било је свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тада никакве приче није било у вези овог догађаја, бар до Вас да је дошло?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ништа дошло?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам знао. Конкретно да сам знао, мислим, ја сам искрен човек и јако добро разумем ову ситуацију сада. Верујте да се тај, што је то снимао леба не би најео. Убио бих га ја као зеца што је то снимиио. Значи, ово сад одговорно ја кажем пред вама. Ја бих га као зеца убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могао неко други да изда такву наредбу, пошто Ви кажете да не знате ништа о догађају?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ми смо били у простору где смо дошли под наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко могао неке друге од ових лица која су уопште била заједно са вама у јединици, да ли је могао неко да нареди да се тако нешто уради?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Он је мени испричао како је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Медић Бранислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је испричао?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Он је мени испричао како се то десило у ствари, како се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вам је то испричао?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Једно два сата, сат и по, два времена после тог филма кад се десило, после тог филма што је приказан у Хагу на суђењу Слободану Милошевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је испричао?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Испричао ми је онда како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па отприлике ја мислим да је, не могу ја да покопчам госпођо, морате да ме разумете, то је временска дистанца јако велика, а ја имам два милиона података у глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема, само нам испричајте шта је он Вама испричао колико се Ви сећате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам то јутро раније устао, свако јутро сам ја устајао раније и ишао сам да организујем. Нисам ја само био присутан, јер тај терен је био, територија је била велика и морало се строго водити рачуна о спојевима тим и тако да вам не објашњавам, да вас не оптерећујем с тим. Ја сам ишао вече пре тога сам договорио са тим позадинцима, не знам неки Каришики, не знам ко је све био тамо, не памтим те људе. Требао сам маљутке, пошто ја нисам маљутке понео, а тамо је била једна комуникација путна, коју су они, коју смо ми намерно, ја нисам хтео да је обезбеђујем, него сам је оставио упражњено. Држао сам је једно 10-15 дана празну и навукао сам ту један део одређених снага муслиманских, знатан део снага и приметио сам, ишао сам на извиђање ја лично и још неки официри Републике Српске и официри из МУП-а и Републике Српске и дошли смо до оперативних података да су они дислоцирали ту једну јачу групацију људи и онда смо припремали ту, пошто је Срђан Манојловић, он је био оперативац на тим маљуткама и знао је да их користи и оне су јако ефикасне и убојите, техничка средства и онда сам ишао да требујем, у ствари требовао сам то вече, а то јутро сам требао да преузем камионом, ишао сам, ја мислим да је он Мали Ђука се зове тај дечко што је возио други камион и Манојловић су то јутро кренули са мном, а мислим да је требао да иде по хлеб јер ми смо само хлеб узимали као следовање из пекаре, а све друго је било наше та јела за грејање, односно наресци, паштете и тако даље, а хлеб смо из пекаре узимали и нешто за линију смо узимали хране, то мањеркама се вукло и тако. Он је после мене требао да крене, не знам колико, један временски период не знам од колико, пола сат, сат, не знам можда и мање. Пошто ја имам 3 и по до 4 км до кад изађем на ту линију путну комуникацију ја имам још једно 3 и по до 4 км да идем до тог командног места где смо требали да преузмемо материјално-техничка средства и да возимо на ту комуникацију где су били људи који су били Зворничани неки и ја сам отишао по та материјално-техничка средства и задржао сам се тамо један извесни временски период јер смо једну хаубицу која је била горе на Јахорини пребацили на тај правац. Значи, извукли смо хаубицу која је била 8 км на брду која је чувала једну одређену дистанцу, њу смо путем везе одређене дислоцирали на тај правац који смо ми одредили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био с вама том приликом кад сте ви кренули?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Са мном је био Срђан Манојловић и ја мислим тај мали што је возио тај камион. Ја и овај смо били у ципу, а он је био у камиону том «110», мислим да је тако било и онда смо извршили дислокацију заједно са тим официрима из МУП-а Републике Српске те хаубице на правац тај који смо одредили ми по карти и затворили смо са тим, ја мислим да се звао командант батаљона Мида извесни из Зворника, био је млад дечко, он је држао туј комуникацију десно, ја сам закључно лево, али сам оставио упражњено то место да би навукао већи део снага на тај део. Држали смо је само одређеним програмом који смо ми планирали и радили, јер кад се такве ствари раде онда једна група ради, овима другима се не верује, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте после вас је требао да крене ко?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: После мене је требао да крене у то редовно то снабдевање које се извршава хлебом, Медић Бранислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Медић Бранислав «Зекан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он кренуо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, он је кренуо и онда почиње прича шта је он мени испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И с ким је он кренуо и где је кренуо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Он је кренуо сам у тај редовни набавни део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Са «150» камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко с њим био или не?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не верујем да је био. Нисам причао о томе. То ће вам он да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам је рекао кад је кренуо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Он је рекао да је изашао на комуникацију и да је не знам по ком километру ту да су га зауставили пицгауер да га је зауставио неки и да су била, ја мислим да је рекао, три официра Републике Српске, да ли пуковник, потпуковни, мајор, тај састав је био физички, односно по чиновима и да су тражили где су ови Срби дислоцирани, не знам Жељкови, Боцини или не знам «Шкорпиони» или ови из МУП-а и то и он је рекао да је он из «Шкорпиона». Каже да тера за њима и да окрене камион на цести ту и да тера за њима и кад је дошао тамо до једне одређеног крајак пута и ту се он сишао, они су за њим и он је кренуо ка том месту где су они били и они су ишли за њима и каже да су они стали и извадили, сад колико већ видим шест људи из тог пицгауера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог камиона?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Из тог малог камиончића тога. То је пешадијско возило тако се зове то али га зову пицгауер и извадили су то и каже да је нека размена, спомињали су неке Србе који су наводно Муслимани рекли како каже хоћете да их вратимо главе или трупове или ноге и тако даље и да им то као не треба та размена да ли ће да успе или неће да успе и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се обавила размена?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То ћете питати њега госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим да ли је он вама рекао, само оно што сте Ви од њега сазнали, то Вас питам?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, ја како сам чуо од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим шта Вам је даље рекао, јел сте га питали јел обављена размена, није?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Размена није обављена. Они су побити, а колико видим и ови су побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао ко их је побио и једне и друге?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опет ћете то питати њега, ја га нисам испитивао. Оно што сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам ништа причао?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, толико смо причали, ја кажем знаш шта нас сад следује после овога, сад креће театар, каже он bad luck – лоша срећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су га уопште звали, нисам баш добро разумела, зашто би баш њега позвали да он иде с њима?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим госпођо да је ту први који је наишао да је био жртва, вероватно да је то било, то је то о чему ја причам вама да је то био револт, некакав револт. Ја не улазим сад у ту психологију какав револт, револт који може да кошта слободе и мене и њих, разумете. Значи, ако се докаже кривица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вам није објаснио како их је ко побио, чиме их је побио?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ватреним оружјем су их побили тим пешадијским који су имали. Ја сам гледао мало тај снимак. Кад сам почео да гледам спремио сам се и дошао у Београд и онда сам се предао. Ја сам дошао у Београд и предао сам се и рекао сам да нећу да изађем док, односно, нема везе уопште која ће временска дистанца да ме качи док не истерамо то да видимо како је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, рекли сте да та сазнања Ваша од Медић Бранислава потичу после овог филма на неко време? Мене интересује овај период 1995. године кад сте још увек на Трнову, да ли сте Ви имали било каква сазнања од било кога, да сте чули да је неко причао?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам, информације су, госпођо, летеле тако да није се имало времена уопште. Значи, ја нисам имао времена да. Ја сам знао за један терен да смршам по 12-13 кг, да не спавам по 7-8 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном, Ви нисте, значи, како кажете, имали никаква наређења, никакво сазнање, нити сте пренели било какво наређење некеме у вези овог догађаја, нити сте после догађаја имали сазнања?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да будемо практични госпођо и да сам имао наређење, да ли би ја био такав идиот да пошаљем камермана да иде да снима то. Мислим сад да занемаримо све чињенице, сад ћемо све чињенице да занемаримо и све паметне људе и све идеје које сад падају и сви филмови који падају овим режисерима сад у глави, значи, све то да занемаримо, да ли ја вама личим на кокошку такву. Шта мислите Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не бих могла да процењујем да ли мислим да ли би могао или не би могао у доказном поступку изводићемо доказе па ћемо наравно да утврђујемо истину. То нам је циљ целог овог поступка, него сам Вас ја само питала у вези Ваших сазнања да ли сте, значи, обзиром на Ваш руководећи положај знали, Вашу позицију, људе које сте имали за заменике, да ли сте на било који начин, од било кога, у било ком моменту сазнали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Покушао сам да дођем до истине, пошто ме госпођта произвала. Ја немам ништа против ње. Ја знам која је њена улога у свему овоме и ја то поздрављам, али нисам опет дошао до информација. Пре је дошла она до информација него ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам да ли је могуће да је неко други добио наредбу од неког вишег да тако нешто уради, а да Ви то не знате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Све је могуће.у

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви мислите да ли је могуће?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Све је могуће, Ви сте добили наредбу од неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам добила никакву наредбу, ја Вас само питам да ли је могуће да се наредба на такав начин спроводи мимо Вас, да је неко добио или некеме наређено ако нисте били ту?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Може ако ме нема на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нисте били ту може? Да ли би тај имао право да такву наредбу спроведе?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Инертно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу инертно?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: У смислу томе да изврши, на који начин не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без да Вас обавести евентуално о томе или претходно или после тога?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме ако нисам присутан. Сигурно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак и после тога, не би имао обавезу да Вас обавести, обзиром да сте Ви командант?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да Вам кажем госпођо, да поједноставим то што ме питате. Пошто је смрт тамо била релативна ствар. Ми смо сви носили смртовнице у цепу, само је датум требао да се упише, име и презиме, све је било само датум да се упише, тако да је то релативно било да ли је погинуо неко или не. Ја сам знао да закопам човека 14 дана у земљи да га држим, после да га вадим напоље и да га раздужим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово смо нешто сасвим друго питали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Разумем ја шта сте Ви питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могао неко да изврши наредбу мимо Вас, а да Вас не обавести и после чак догађаја да Вас не обавести?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Зашто да не. Јел и ја сам можда нешто урадио што нисам рекао неке итд., разумете. Значи, нисам ни ја радио кад добијем наређење у Ердуту, или добијем у Вуковару наређење, он каже тамо уради Медићу тако, тако и тако. Ја дођем на терен и уплашим се и ја радим онда по сопственој инерцији, односно нагођењу, јел тако. Не могу ја да радим онако како ми је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само, споменули сте малопре за Муслимане да их је било доста на том подручју да су сви отприлике од неког узраста да кажем деце били на ратишту, јел тако, малопре сте о томе причали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То нисам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сад сте то испричали догађај?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Знам, али то је тамо доминирало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су они имали неке униформе?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја мислим да су само елитне јединице носиле униформе, а ово друго то је носила само пушку и евентуално неки комад униформе. Па да вам кажем једну ситуацију како они иду у којем они програму ратном иду, само да вам апострофирам да вам буде јасније. Пре него што крећу њихове снаге, које улазе у борбу с нама, иду жене и деца, носе неке шерпе, лонце, поклопце и вичу, галаме и вичу ми вичемо напред некад у неким нашим балканским ратовима, а они вичу тегбер и онда вичу алах емберг и они иду да гину, разумете. Значи, они гину, то је њихова света земља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они нису имали униформу у принципу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесу, колико сам видео ту на снимку видим да неки су били обријани, неки необријани, толико колико сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, из Вашег искуства, пошто сте провели доста времена на том терену, да ли је њихова војска имала униформу као што сте ви имали рецимо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Свега је било, било је у гуменим чизмама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису ратовали у цивилној?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па сад ћу опет да вам кажем један пример кад сам био у дванаестом месецу тамо на Бихаћу, сећам се добро како се звао тај Муслиман звали су га Цема. Дванаести месец, мраз, минус 7, 8, 5 степени ноћу буде, он је имао

патике које нису имали цонове, босе ногу се му биле доле и ту смо ми побили неке војнике из 55. буцимске бригаде, те неке ламзе, како се зову. Убили су они у ствари мени једнога и онда га пецали да га извуку са линије да га однесу, јер њима је то био, није убит ако је одсечена глава и ако се не зна да је то направљено и ту смо се ми потукли с њима и побили једно 7, 8 њихових људи. Они су мени убили једног, двојицу ранили, нема веза и сад кад је тај погинуо тај Муслиман имао је добре чизме и тај Цема дође код мене и каже «команданте да ли би ја имао право да скинем чизме да ја обујем». Значи, они су били и голи и боси, не само ти Муслимани који су били тамо бабини него и ови који су били с ове стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците, док сте били ту у Трнову, Ви сте споменули да сте имали неки камион и још неко, шта сте имали од техничких средстава?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Само два камиона која су била доле и једну хладњачицу која је била пуна хране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та два камиона, јел су то била она два мала како Ви кажете «150»?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је једна «стопедесетка» која је имала три осовине и једна «стодесетка» која има две осовине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти камиони су стални били са вама ту на терену?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, ту и снабдевали су и војску Републике Српске пошто је један «128» то се из вебера извади да вам не објашњавам то сад не разумете. Могу да вам поједноставим, био је један камион Републике Српске који је возио на линију храну и возио је смену 12, 13 људи и тај 127 мм бацач је прошао кроз њега, побио ту двојицу што су возили и целу смену ту 7, 8 људи. Онда сам ја прикључио ове моје да возе храну и за њих на линију и коње смо укључили неке који су били ту и неке Србе наше који су били Босанци ту итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да не знате за догађај, претпостављам онда да не знате ни када се догодио, временски период али ћу Вас ипак питати, да ли можете претпоставити где би Ви могли бити тих дана?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Сад сам Вам ја објаснио госпођо где сам био ја. Ја сам 6 месеци и неки дан ја лежим у хелији и враћам филм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте могли нешто да вратите?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па по овоме свему колико сам сазнао сада ја сам само могао да будем са Манојловићем и са тим малим Ђуком, јер то је тај неки период који не могу да саставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте нам да је Петрашевић Перо, јел тако, и Медић Александар су отприлике били Ваше обезбеђење и Давидовић и овај, значи њих четворица, да ли сте ви ишли негде без њих? Да ли је било ситуација, Ви сте рекли да су углавном они увек били, па и још неко?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да су то јутро они спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су спавали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се сећате које је то јутро, обзиром да кажете?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па сад кад приближим ствар, јер ја морам да приближим ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад Ви приближите?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: О нечему морамо да причамо, неку временску дистанцу морам да поупим да би знао у простору, јер да сам имао тај сегменат не би седео сад овде, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви кретали без обезбеђења?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па кажем вам да јесам. Јесам се кретао, не без обезбеђења, него имао сам и друге људе који су били са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али сте за ову четворицу рекли да су стално били с Вама па још по неко?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нису били константно, али у већини случајева јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дешавало се да Ви идете у активност, а да Ваше обезбеђење спава?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па добро, то су техничка питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питам, да ли се то дешавало, јел сте то сад рекли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па како није, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да обезбеђење спава а Ви идете на терен?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не може да се прати нешто 24 сата, односно 48 пута 30 дана, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел они спавају сви у исто време, што кажу? Јел су имали неки програм да сви иду у исто време на спавање, па су онда будни или слично?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не знам госпођо, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко правило кад Ви идете сви Вас прате, кад Ви спавате спавају и они и они спавају и Ви? Знате, обезбеђење подразумева да неког обезбеђујете, значи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да вам кажем, да поједноставимо то. Ја нисам држао обезбеђење да они иду са мном, него да, то су такве околности биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је онда значило то обезбеђење, ако не иде? Шта су обезбеђивали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Обезбеђивали су мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али Ви кажете?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам имао процену, некад је требало да иду, некад није требало да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте том приликом проценили да не треба?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не треба да иде са мном да доноси материјлно-техничка средства нема потребе, разумете, зато што су ишли други људи са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте рекли да сте се присетили да је то било јутро, да ли знате, то јутро сад сте рекли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То јутро то ми је приближио Медић Бранислав, јер он је мени рекао где сам ја кренуо, а кад је он кренуо за мном и кад се то десило. Тако сам ја дошао на ту причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то кад сте рекли то јутро који је то био временски период?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: И то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете одредити разлику?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То морате да питате њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви то отишли по то?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам. Био сам толико људ, да вам не говорим у каквом сам био, колико сам био бесан. Нисам хтео ни да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте рекли да ви крећете по ту набавку, кад сте кретали у које доба јутро, дана?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја мислим да је то јако рано био, јер ја сам се рано будио, 5 сати, да тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остала војска, да ли су?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па командири чета имали су свој задатак. Командир извиђачког вода имао је свој задатак. Ови моји који су били овамо имали су свој задатак. Вод који се одмарао имао је свој задатак. Пола чете која се одмарала, имала је свој задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се они раније буде или они спавају?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нема правила госпођо. Значи, може да се буде, може и да се легне па да се буди. Може да се спава 12 сати, значи неодређено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем Вас. Значи, није обавезно ако командир је будан и ако креће негде, да мора обезбеђење његово лично да се буди?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, није то увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то се још дешавало у неким приликама или је ово било ванредно да они остану да спавају, а да Ви идете?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дешавало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више пута?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се дешавало да буде неки догађај, рецимо као што је овај или неки други, а да Вас као команданта, или евентуално Вашег заменика нико о томе не обавести? Да ли је могуће?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опет Вам кажем госпођо из контекста дешавања, односно развоја догађаја, односно ситуације која се дешавала на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово није баш свакодневни догађај, знате, па зато Вас питамо, ипак је другачији од свакодневних оних рутинских ствари?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Све је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да Вас о оваквом догађају не обавесте, да ништа не сазнате до краја боравка на терену, ни годинама после тога све до филма, то је ипак дугачак временски период?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, ја сам слушао о нечему, али кажем вам да нисам дошао до сазнања тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то о нечему, шта би то било?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То да је требало нешто да се деси, да је била наводно нека размена, није била размена, било је убијање, није било убијање и тако даље, да вам поједноставим. Значи, нисам дошао до овога о чему ми сада причамо, значи, нисам дошао на ту тему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До таквих сазнања?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме. Да сам дошао на ту тему, вероватно бих ја решио на начин на који би ја решио, да не кажем овде сад да би сакрио то сад што се десило, разумете шта вам говорим. Значи, ја говорим овде искрено. Ја нисам овде дошао да причам овако и онако, значи ја се не вадим на никога нити причам о некоме, него говорим како мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците, када се значи завршава, враћате се са Трнова?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да нисам био сигуран да то нема не би ме дочекала 2005. година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само после овог боравка на Трнову, кад се враћате, кад се завршава ово, да ли још у неким ратним дејствима сте учествовали, да ли сте још ишли негде на терен?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, није, то што смо ратовали код нас, то је свакодневно било, било је провокација, било је пуцања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим што се тиче Босне, да ли сте још на неком терену били, да ли сте ишли на Косово евентуално?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам ишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте били на Косову?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То сам ишао 1996. 14.05. после Дејтонског споразума кад смо извршили примопредају територије, односно кад је дошао ТПФ, кад су дошле Уједињене нације итд. Ми који нисмо хтели да живимо на просторима Хрватске, који смо живели тамо 470 година који нас је доселио Чарнојевић и Прота Ненадовић оставио наше претке тамо, ми наследили њих, они по балканским ратовима гинули, гинули у Првом светском рату, Другом светском рату и ми смо живели тамо на тим огњиштима вековима. Значи, наши гробови Медића тамо су 500 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а колико сте дуго били на Косову?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дошао сам овде 1996. године, ту сам добио и личну карту и пријавио се као држављанин Југославије, односно Србије и Црне Горе и кад је почео рат на Косову морао сам да се прикључим некоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али само да Вас питам колико дуго сте били тамо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја мислим да први пут смо били неких, не знам 10-ак, 12 дана и други пут сам био не знам колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то била, Ви кажете ми, јел то подразумева ову вашу јединицу «Шкорпиони» или у оквиру неке друге?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не, ја сам пријављен као резервни састав САЈ-а, негде сам се морао пријавити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И као резервни састав САЈ-а Ви сте ишли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Као резервни састав САЈ-а сам прикључен снагама МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у том периоду јошувек била формирана или опстала ова јединица «Шкорпиони»?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, 1996. године 14.05. застава је смотана и то више није функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, «Шкорпиони» као такви на Косову нису дејствовали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Вероватно да сам ја погинуо не би ни знали да је то постојало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Косову није постојала, значи јединица, него нека друга која се звала било која «Шкорпиони»?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па зато што сам ја био ја зато су се они звали то «Шкорпиони», јер ту су били резервни састав МУП-а из Новог Сада и не знам из околине Новог Сада момци били један део мојих људи је био и тако, не знам који, тад је већ како је ко вршио распоред ти генерали у МУП-у Србије и тако даље, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим Вас, кад сте се ви расформирали, значи, ко је онда наставио да обезбеђује Нафтну индустрију?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је дошао батаљон од покојног Хусеина, то су Јорданци. Ја сам извршио примопредају, тад је био Жак Лајн и неки генерал Скупс. Извршио сам примопредају територије материјално-техничких средстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су преузели?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дао сам им кључеве, мапе свих минскип поља који су постојали тамо. Тамо је било једно 24 шлепера разних минско експлозивних

средстава које смо ми поставили. Све сам им то дао, значи, све сам им дао и рекао сам да је његов војник исто што и мој војник да не би дошло до ситуације да људи уђу у проблем да не могу да га реше и тако даље. Извршио сам примопредају материјално-техничких средстава. Ја сам задужио то. Милиони су уложени у то долара. Ја сам раздужио у стању да је само вентил заврњен и да треба да се одврне да то функционише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Ви знате ко су ти људи који су после обезбеђивали, јел су то људи са тог терена, или су потпуно нови људи дошли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па један део мојих људи је остао да ради тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли је неко остао од тих старих?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, остао је један део људи да ради. Ја сам имао у јединици људи који су били Хрвати, који су били наредници код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било Муслимана у Вашој јединици?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је више или?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па било је неколицина, нисам ја гледао госпођо по расној припадности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било Црногораца?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па јесте који су живели по тим нашим крајевима, тамо хрватским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су они били у једници и Хрвата је било и Муслимана и сви у оквиру јединице ове «Шкорпиони»?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте. Нисмо ми били четничка организација да смо тражили девето колено да буде правоснавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још да Вас питам, када сте ступали у радни однос, Ви сте ми рекли да се попуњавао онај картон, па накнадно да је била провера, па све то. Да ли су потписивали неки споразум о радном односу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, уговор је постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постојао је уговор?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Којим се он обавезује, па по тачкама не знам колико је било, ко је морао да испуњава да би могао ад-хок да функционише ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти споразуми, где су се они чували, јел сте имали неко посебно одељење?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је било у Мирковцима у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко персонално одељење претпостављам?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, правно, које је функционисало, не знам десетине правника су били људи. То је било предузеће које је правило да не знам колико, али 300 до 400.000 долара дневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па зато Вас и питам и све је то спаљено та документација ти споразуми?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па вероватно, шта то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да то нема?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мислим да су само радне књижице то људи понели и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тим споразумом била одређена њихова висина личних примања, месечни дохоци?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, то је било пропорционално сразмерно у условима рада, односно платама које су имали радници који су били стручни, односно људи који су радили на том нафтном пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још само да Вас питам, приликом запошљавања тих људи на самом старту, значи тек кад креће, Ви сте рекли да сте Ви вршили одабир неких људи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Између осталих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између осталих? Интересује ме да ли је било људи, рекли сте да јесте па су се проверавали, значи да дођу да кажу желели би да радимо код вас, хоћете да ме примите, значи и на тај начин и Вашим личним. Јел још неко имао могућност да врши избор?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, долазили су по препорукама, овај онога је запошљавао, онај оног, и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи су знали да је оформљено?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, овај део сам имао и социјално сам запошљавао исто, из социологије, из побуда зато што нису имали пара. Регрутовао сам баш и госпођиног, њега је кум довео, њега сам исто регрутовао, зато што је из социјалних побуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо ко?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Стопарић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стопарић?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тог господина сам регрутовао из социјалних побуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стопарић Горана?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: А видим да га и она 2000. и неке регрутовала из социјалних побуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи, људи су долазили што су чули, што су Вас знали, што сте их позивали на разне начине су долазили и на тај начин се формирало?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да нам испричате што нисмо до овог момента Вас питали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, ја сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам после предочити неке фотографије које се налазе у документацији, а можемо, како хоћете прво да питања па ћемо онда фотографије или?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Можете свеједно.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ако дозволите у погледу фотографије, претпостављам то су ове фотографије са снимка. Ми ћемо ту имати примедби на те доказе, нисмо тражили још издвајање неких доказа о којима ћете ви морати одлучити, па мислим у овом делу, евентуално док се не одлучи, док не ставимо те предлоге да ће евентуално за вештачење с тим у вези смо и предлагали госпођу Кандић за сведока у погледу оригиналности тих снимака. Ми не споримо да је снимљен некакав снимак, али не знамо видимо да је то било одсечено од сегмената, не можемо у том делу да се опредељујемо, па ако можемо за сада то да избегнемо или да одлучујемо о томе уопште о валидности тих снимака, јер да ли је оригиналан снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти снимци су били приказани, су дати свим оптуженима у току истражног поступка од стране истражног судије. Они су се сви изјашњавали о

лицима на слици. Ја сам мислила само у смислу идентификације лице, не самог догађаја и свега осталог. Пошто се ради о временском периоду једном доста озбиљном, одређена лица наравно су се и променила, просто због тога да би се само утврдили ко је ко. У том смислу, а не у смислу неке даље.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Знате, у току истраге, а верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сви сте били присутни приликом истраге?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да, први пут кад смо видели тај снимак када је приказан на суђењу Милошевићу, сви смо, свако је претпоставио да на једном озбиљном суђењу таквом поготову у Хагу, да ће тужилац изнети некакве оригиналне снимке, да то неће бити преснимци неких снимака и тако даље. Међутим, током истраге се утврдило да су ти снимци наводно преснимљени, да тог оригинала нема, да се оригинал налазио код Наташе Кандић, да ни то нисмо добили. Према томе, поставља се сад питање, ми можемо, мој клијент може да се изјасни евентуално о некаквим фотографијама и тако даље, али мислимо тим више што се ради о сеченим снимцима итд., да немамо један интегрални текст и да ћемо ми у том погледу, зато смо и мислили госпођу Кандић да предложимо као сведока да видимо да ли се ради о оригиналној касети или не и да извештачимо, па ће вештаци моћи рећи ово је оригинално или не. Мислим да ништа нећемо изгубити на доказном квалитету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сам ово хтела да вам кажем. Значи, ја нисам говорила о филму, наравно који је приказан у процесу Милошевић, него само у истрази која је овде у нашем суду у овом предмету приказан на, где су сви браниоци били присутни, где су окривљени дали своје одбране у присуству званичног тужиоца и бранилаца. Значи, само о тим фотографијама, уопште не говорим значи до филма нисмо дошли, јер то већ.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Оригинални снимци да тако питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, били сте сви ту а нико није дао примедбу. На записнику ниједном нисам видела да је један бранилац дао примедбу у вези са тим фотографијама.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ми смо знали, ми смо мислили да господин Најс на једном озбиљном суђењу излази са оригиналним видео снимком. Нико не би претпоставио да ће потурити преснимак некакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о значи дешавањима у овом суду. Уопште не говоримо о Хагу и дешавањима тамо, то нас у овом моменту не интересује, заиста. Уопште интересује нас само овај поступак који се овде води. Говоримо о истрази која је у овом предмету вођена у овој згради суда, пред истражним судијом где су приказане фотографије, а нико није имао никакву примедбу, ниједан бранилац, а сви су били присутни. Нема никаквих проблема.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ми ћемо ставити касније примедбе, наставно и предлагати вештачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, јел сте Ви хтели?

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Председнице већа, господо судије, ја морам да из принципејалних разлога учиним већ овога момента један предлог у формално правном смислу, јер се бојим да ћемо направити ненадокнадиву грешку уколико се веће не буде одредило према овом предлогу о коме је на одређени начин говорио и мој уважени колега Перковић, а то је да се из списка предмета издвоји касета и да се издвоји транскрипт разговора који се чује на тој касети, јер одредба члана 232 Законика о кривичном поступку је врло јасна када се фоно запис или видео запис може користити у кривичном поступку. Ми смо у току истражног поступка били

оптерећени једном наредбом суда да не можемо износити ништа што је везано за судски поступак, а још пре него што смо ушли у тај поступак на свим или бар на већини ТВ станица посебно је била иронично речена, мени драга, активност телевизије «Б92» која је то вртела као рекламни спот. Дакле, суд није успео чак ни након те наредбе да обезбеди да ти снимци не иду у јавност и да се ствара једна атмосфера у јавном мњењу да је то оригиналан снимак. Ми нисмо знали тада, ово што рече колега Перковић, да ли је то оригинал снимка или је то нешто друго. Ја нећу да улазим у било чије утиске, али као правник хоћу овде да расчистимо неке ствари и зна се сагласно одредбама Законика о кривичном поступку шта се од видео и аудио материјала може користити. Моје мишљење да ни транскрипт о скинутим разговорима са те аудио касете, ни тај видео запис, чак и када би био оригиналан, а очигледно је да није, да се не може користити у овом поступку. Не делим само мишљење колеге Перковића када је поменуо неке људе за које је држао да су озбиљни, то је мој утисак не би радили тако као што раде. Мислим да у овом тренутку веће би требало ипак да одлучи о овом предлогу да се видео касета и тај транскрипт издвоји из судског списка, иначе, уколико то не будемо учинили ја имам као бранилац право на преудицијални став. Бојим се да ћемо ући у судски поступак када више ћемо безнадежно изгубити шансу да ако се испостави да то није оригинал, а и да је оригинал нећемо моћи да усмеримо ток поступка ка чињеницама. Овде се суди ипак на основу доказа и још једанпут пледирам да се Наташа Кандић саслуша у својству сведока. Имам утисак да ће бити врло интересантно једно питање. Откуд неких на тој касети нема и какви су вођени у том правцу преговори, да не кажем једну тежу реч. Уколико то овај суд не буде учинио, бојим се да ћемо ући у једно суђење, а ја нећу моћи да се одам утиску да имамо један трасирани пут унапред, па овај бранилац у тој варијанти размишља и о томе да не даје легалитет у овом поступку пуким својим присуством ако имамо већ унапред трасирани пут. Мислим да о овим предлозима требамо да одлучимо и да, зато што је врло напорно, а пажљиво сви пратимо. Ви улажете максималне напоре као судско веће и сви улажемо напоре овде, да након овога што будете одлучили у правцу овога што ја говорим, да евентуално данашње суђење, ја не могу да управљам поступком, нити претендујем на то, напосто никада то нисам чинио нити сам кад сам радио тај посао дозвољавао да се то ради, али да нам се омогући да мало предахнемо а и да сви размислимо о овом предлогу. Хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ШАЛИЋ БРАНИМИР: (адв. Медић Бранислава) Ја, слушајући говор ових мојих уважених колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините колега што Вас прекидам, само бих Вас замолила колега да искључите микрофон, Левајац. Изволите.

АДВ. ШАЛИЋ БРАНИМИР: Слушајући говор мојих колега уважених претходника, ја заиста морам да се надовежем и да их подржим у овом ставу. Имајући у виду одређених мањкавости, не само процесних, већ и техничких у погледу снимка и материјала о коме је колега мало опширније говорио, потпуно је јасно да има сведока. Док ми то не разрешимо, ја мислим да би биле у старту процесне грешке на штету наших брањеника да се овакав материјал презентира, а још једно имајући у виду ону чињеницу да смо на почетку захтевали да се веће изјасни о томе да ли госпођа Кандић, пуномоћник оштећених која претпостављам да ће бити врло важан сведок у погледу утврђивања ових чињеница, може да присуствује овом делу претреса, ако треба да буде сведок. Ја се захваљујем.

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Будући да сведоцима и оптуженима у току саслушања у фази истраге предочено и да су свој исказ давали, између осталог, тако што су казивали и гледали касету, да у том случају се поставља питање да ли су ти искази валидни, имајући у виду један од ставова члана 89 Законика о кривичном поступку. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала колеге. Ми смо чули ваше предлоге. Ја мислим на неки начин да смо у овом моменту прејудицирали питање које сте сада ви изнели. Сматрам да је то неко питање доказног поступка. Као што знате ми смо почели са одбраном оптужених. У моменту овом ми никоме нисмо предочили нити филм, чак га нисмо ни споменули до овог момента. Ја мислим да од кад смо кренули јутрос, пола 10, да ниједног момента нико није споменуо да постоји неки филм, сем што је оптужени навео да је чуо постојање. Значи, није му предочено, није изведено и мислим да је то прејудицирање, нити ја имам намеру да пуштам филм сваком оптуженом. Сматрам да би то могло, евентуално да се износи у доказном поступку и искључиво везано за доказни поступак. Према томе, сматрам да начин на који смо кренули са радом кроз одбрану оптужених, да треба да завршимо тај део да би онда уопште дошли до доказног поступка и наравно, одлучивали о свим вашим предлозима које ћемо заиста узети у обзир и одлучити. У то немојте уопште да сумњате као и о предлогу за сада присутног пуномоћника оштећених Наташу Кандић да ли да присуствује и да ли ћемо је саслушавати или не, као и о касети, као и о свим вашим предлозима које будете изнели. Немојте уопште сумњати да веће неће одлучити и да неће испоштовати било који предлог, било одбране, било тужилаштва или пуномоћника оштећених апсолутно, али заиста мислим у овом моменту да смо направили један просто овако. Нема никаквих проблема кренућемо сада са питањима. Што се мене тиче ја сам отприлике завршила, наравно у току ћемо још да се сетимо ствари које су интересантне, а ово све ћемо, наравно, кроз доказни поступак. То сад нисмо ни близу тога стигли. Изволите. Прво ће веће да крене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја ћу Вам господине Медићу само пар питања поставити. Ви сте командант јединице која је јачине ранга, ако сам добро схватио, батаљона?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На терене, на та три терена која сте ишли, у Босну идете не са пуним саставом, јер део јединице остаје да чува, ради онај основни свој посао, а део одлази?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Која чета је била у овој прилици, у овој ситуацији када сте били на реону Трнова?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је Чоке то је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чоке Опачић?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опачић, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сам Вас добро схватио, да сте у чети са овим водом извиђачким и да је господин Вуков у тој ситуацији и Ваш заменик као што је и овај?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Командир извиђачког вода.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Извиђачког вода? Колико се добро разумете, претпостављам да се разумете, видим да имате значајна војна искуства,

говорите о Вашим сусретима, проценама, извиђањима терена итд., колико се добро разумете у војну географију, топографију?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Топографију изванредно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када би Вам се предочиле карте те локације, дакле, оне фојно топографске карте, да ли бисте могли на њима означити положаје вашег људства, ваше командо место, положај чете господина Опачића, положај вода итд.?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мислим да бих могао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Могли бисте се у том смислу снаћи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је било ваше командно место, јел сте имали командно место, требало би?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је било импровизовано командно место које је било у том реону где су биле крај насеља, односно почетак тог викенд насеља.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Командно место, то је доста широко онако означено, како га Ви наведосте, претпостављам да је то ближе, да је нека кућа, не знам ни ја што ли већ?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па кућа, једна одређена кућа која је доминирала на том простору. Једна обична кућа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У односу на командно место где је остатак јединице?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Остатак јединице је био раштркан по околним кућама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико су далеко положаји ваше јединице, дакле, борбени положај ваше јединице у односу на ваше командно место?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па варијативно кад се гледа визуелно, пошто је то брдовит, брдскопланински део кад се гледа визуелно то су неких 3 до 5 км, а кад се иде и више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од командног места?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Од командног места, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је вршена смена људства на положајима у смислу да нису сви свакодневно тамо, него?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Једна је, два вода су била на линији, два вода су одмарала, два вода су била на линији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И тако стално смена?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, стално је смена била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На колико дана, отприлике?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: 24 или 48 сати и онда сразмерно ситуацији, значи, ако су они прихватили борбу па нису имали губитака па знају позиције непријатеља на којем су они остали тог момента, ја нисам мењао људе. Знао сам рецимо да имам 10-ак дана у окружењу једну екипу и нисам извлачио, али сам је покривао са ватром коју су они тражили итд. и увек сам држао у приправности један део људства који је евентуално требао да ускочи да помогне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је извиђачки вод имао смене те врсте или је он био нон стоп тамо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Он је био по програму отприлике стално на положају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како сте остваривали комуникацију, да ли сте Ви, претпостављам да сте Ви често ишли на прве линије?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јако тешко, зато што су то биле старе мотороле које су биле раубоване, односно то је веза била пробита, то су мотороле које су слушале и једна и друга страна и онда се ништа није могло користити од те везе да би било убедљиво или упечатљиво, разумете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте договорили, ако се већ тако прислушкује, ако не може да се заштити комуникација у том смислу, да ли сте увели какве шифре, јел сте ипак комуницирали некако?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Имали смо ми неке терминологије које су биле овако уопштене за разне ствари, значи, то су тако неки шатровачки називи који су били коментарисани на један начин, мада је то, ми смо слушали њих, они су слушали нас. Имали смо некакву линију која је била развучена по том једном делу и која је мање више функционисала, али била је пасивна, то је она индукторска линија која је била развучена жицама и онда када дође до борбених дејстава та линија се пренесе, остану ти каблови и како се то зове и тако даље, тако да је јако тешко функционисало у условима у којима смо ми били на тим позицијама, мислим уопштено веза је функционисала никако. Значи, функционисала је само та комуникација лична.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како одлазите на прве борбене линије пешке или превозом?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Једним делом се ишло возилима, једним делом се ишло пешке. Није се могло доћи до одређених квота, одређених тачака и то, значи, морало се ићи пешке и један део пута савлађивали су камиони, односно даље су носили коњи храну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумем, горе на положаје?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је 750 метара била надморска висина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То место где се снабдевате, ако сам добро схватио то је неко командно место војске Републике Српске и полиције њихове?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ту је њихова позадина била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то у односу на ваше командно место, да ли је то њихово командно место у некој позадини вашој, што би рекли, некој дубљој позадини?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А не према вашим положајима?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не према нашим положајима, али у позадини нашој, односно опет према непријатељу са друге стране, зато што је конфигурацијски то место, то Трново је било, оно је било узбуљено у територију муслиманску. Разумете?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумем.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тако да је гравитирало и на једну и на другу страну. Сама Јахорина је била та позадина која је била нека условно слободна територија, коју су они користили. Они су знали да сачекају караван и да га масакрирају. Не једном него десетак пута.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сам Вас ја добро схватио да сте Ви први пут за ову причу, као причу чули након приказивања филма на суђењу Слободану Милошевићу, два сата након приказивања тог филма или је то било два сата након што је приказано овде код нас на телевизији?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, први пут сам чуо за ту причу од госпође Кандић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, то сте рекли, као причу, погрешно сам ја поставио питање.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Кад је она рекла мени да, сећам се тог разговора нашег и рекла је да жели да ме види иза решетака, а ја сам њој пожелео дубоку старост, а она је искоментарисала у новинама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не занима ме то, то сте рекли већ, него ако сам ја овде добро себи прибележио: «Женин брат ми је пре 6, 7 месеци причао како је то било»?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не пре 6, 7 месеци, него сат и по до два времена након што су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А сат и по, два након?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Након што смо видели на телевизији, е онда ми је испричао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Женин брат?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Оно што он зна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је брат Ваше жене?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Медић Бранислав.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То ме мало бунило, носите исто презиме, а то је дакле, то је у ствари Медић Бранислав?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је рођени брат моје жене. Нисмо ништа али смо презимењаци, значи, немамо никаквих родбинских веза.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је ваша јединица водила ратни дневник?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никакве ратне дневнике нисте водили?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Није, мислим да је Манојловић водио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је батаљон?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте. Манојловић је нешто водио, ја никад нисам водио рачуна шта је он писао и тако даље. Ја никад ништа нисам писао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И ако је нешто било то је завршило можда у команди корпуса тамо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме, ништа се није могло да сакрије као и све што дође, једног дана истина увек дође на овај или онај начин.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тог јутра где ви идете по маљутке, да ли је то исто место где одлази и Медић Бранислав по хлеб, јел то исто то место?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, он продужава он иде до пекаре, ту негде око пекаре и ту су се они снабдевали. Он мора да прође крај мене ту где сам био ја мора да прође и да скрене ту негде лево, десно. Ја нисам био у тој пекари где су они ишли. Он је водио рачуна о томе, односно где је била кухиња, где су биле те мањевке, где су се раздуживали коњи који су били уморни, односно који су били одморни, ту је била и штала и људи који су водили то. Значи, мора да прође он покрај мене или ја морам да скренем десно од комуникације да уђем ту где је била команда МУП-а Републике Српске. Он мора да скрене лево да иде напред па да скрене лево, а још напред десно ту је био командант корпуса хашки оптуженик Милошевић садашњи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није ово никакво преудицирање што ћу Вас питати, чули сте о томе ћемо ми одлучити касније шта ће бити с овим филмом и свега тога што произилази, али сам схватио да сте Ви неки филм видели?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су на том филму ваши људи, то што сте Ви видели, дакле, то што сте видели, да ли су то ваши људи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, само ћу се надовезати један моменат, рекли сте да због лоше комуникације која постоји између вас и центара или позадине, ви сте користили терминологију за одређене предлоге другачије од оног које би иначе користили, да сте користили шатровачке рецимо термине?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како је ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете нешто рећи од тих термина шта сте користили, рецимо за шта?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, то је сад уопштена ствар, али ја сам имао, рецимо кад кажем да пуцам ја не кажем да пуцам него да полива, или масу неких других ствари које смо користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате још неког, као сат што сте рекли за пуцање, да ли евентуално?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па користили смо и термине, пак ако је нека достава, материјално техничких средстава и ако је нека допрема нечега користили смо да ли су то гранате, мине, муниција и то то смо користили као пакети и тако. Користили смо и неке термине, нисмо причали веза него певалице, нисмо причали причалице него канаринци и масу неких ствари, сад да вам не говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали евентуално неки термин за противнике?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: За противнике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За супротну страну, да тако кажем?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Имали смо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како рецимо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Зависи ко је био са друге стране, ако је то било у Хрватској онда имали смо термине једне, ако је било у Босни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рецимо ове у Босни, пошто управо о томе расправљамо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам њих звао мунђоси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, мунђоси?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мунђоси, балије, телено кадровци итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неке термине за заробљенике рецимо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисмо. Ја нисам имао заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никад имали заробљенике?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја кад сам имао ја сам знао да раздужујем, али имао сам и тих ситуација како сам раздуживао, мислим то је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али док их не раздужите, да ли сте случајно имали неки термин?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада имали никакве термине?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам. Да вам кажем, ја нисам заробљавао људе, ја кад сам дошао у прилику да се побијем ја сам се побио. Кога убијем, убијем ја га нисам жалио, верујте ми ја мирно спавам и сад. Ја колико сам убио ја не жалим за тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду. Хвала. Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Када сте рекли да сте дошли у Трново, да сте вршили извиђање терена, да сте обезбедили територију и да сте након тога присуствовали неком састанку на којем су били официри МУП-а.

Кажете да сте тамо добили нека упутства, интересује ме од кога сте могли да добијете упутства и каква су то била упутства? Ко је Вама непосредно могао да изда неко упутство?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то су били људи, опет вам кажем из МУП-а који су били подређени министру Томи Ковачу и они су, то су ти људи који су знали да ми долазимо и који су нас прихватили. Они су нама предочили стварну ситуацију, слике на терену, значи, оно најалармантније што се дешавало тамо. Отприлике овако да изгледа да се пушка не оставља крај себе, јер нећеш имати времена да је узмеш кад будеш бежао. Отприлике таква је била ситуација тад кад смо ми дошли. Значи, војнички речено поједностављено таква ситуација. Значи, они су се спремали да та територија падне зато што је нису могли физички држати нису имали с чим и како. Имали су одређене људе с којима нису могли да функционишу, односно имали су људе који су им дошли конкретно тај батаљон из Бијељине који је дошао, људи који нису били поуздани. То су били салонски полицајци са улице покупљени, саобраћајци људи који су радили испред царине и радили на бензинским пумпама, узимали паре итд. и он кад је дошао да брани територију за њега је то било страшно, јер он је оставио нешто друго, њега идеологија, односно њега тај проблем није интересовао. Њега је интересовало нешто друго. У Бијељини се мирно живело. Он није имао везе са тим тамо и он је то друкчије гледао. Мислим та врста људи која је била тад тамо и онда су људи ти који су нас дочекали нама рекли стварну ситуацију отприлике како је. Онда смо ми позвали и тог команданта батаљона који је био тамо тај Бијељинац и то и он је човек рекао господо ви причајте, ја немам шта да кажем, ја немам људе који могу да се супротставе тим Босанцима, односно Муслиманима, ја вам ту не могу помоћи, односно с људима. Ја ћу да помогнем можда један део мог људства, али на ово друго не рачунајте. Онда смо ми извршили анализу борбене готовости ове која је дошла, односно анализу људства с којим су они располагали, извукли један део њеног људства који је био изнурен, изморен, осакаћен, у позадину одмарали га, најели га, наполи га, нахранили га и чували га за евентуално да не би дошло до напада, да не би доживели срамоту да трећи пут пада то место у руке Муслимана, што су они хтели, јер да је то пало ситуација би отишла тад на том подручју у сасвим другом правцу. Било би одсечено све тамо што је, да вам не објашњавам ја сад, како то изгледа топографски све би било одсечено и те путне комуникације и Сарајево и Фоча и Калиновик итд. и снабдевање и опскрба и Херцеговина горњи део. Значи, то је била једна озбиљна прича тад тамо на том месту и она је била изолована, тотално изолована зато што је била у Гротфору, планине су биле около, а то место се протезало и с једне и с друге стране цесне закључно с једном браном која је ишла према Сарајеву, односно с једним путем који је улазио у центар Трнова који је опет ишао из Сарајева који су Муслимани користили тај који сам ја оставио отворен да навежемо један део снага да видимо какве су њене снаге на том делу, јер нисмо имали баш тачну процену док нисмо извршили тестове неке, али ми извршили тестове.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Само још једно питање у вези снимања. Да ли сте ви имали прилике некад неком да кажете снимите овај сегмент, снимите овај догађај?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не. Децидно вам кажем не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Никада нисте у том смислу давали неку наредбу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, ја нисам био Кустурица, ја сам био Медић Слободан.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не, да ли сте уопште имали прилику тако некада, пошто кажете да су носили камере?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: да сам имао афинитета према камери, према филму, ја бих био можда глумац неки, овако нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА СТАНКОВИЋ БОГДАН: Ви сте рекли да је ваша јединица формирана крајем или почетком 1992. године. Хоћете нам рећи ко је Вас ангажовао за формирање те јединице и откуд баш Вас да ангажују, јер ипак Ви у том тренутку нисте имали неко велико војно искуство?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да Вам кажем господине, али онако истински да Вам кажем откуд баш ја. Пошто сам ја рођен на том делу и школу сам завршавао чувајући овце на том делу ту. Ја сам чувао овце и ишао у школу и био сам клинац 12, 13 година кад су почела та истраживања ту и кад се то све дешавало, значи то је на мојој земљи, на кумовој земљи, на земљи од мог шогора, од мог пријатеља и тако даље су дошле те бушотине. Они су ту истраживали, ту је некад било Панонско море и пошто сам ја провео доста времена са тим људима, у ствари кад нисам био у школи ја сам чувао овце и обрнуто кад сам био у школи нисам био код оваца и ја сам одрастао на тим нафтним пољима, односно у пољу, разумете, и кад је све то почело једини човек који је познавао добро комплетно ту територију, једини човек који је знао и који је, ови су наши знали ко је био с њима, они су куповали од мене јаганце, ја сам њима продавао те штенце, ја сам имао прве хрватске овчаре који су били регистровани, то тад они нису знали да можеш да пошаљеш кера да он оде километар и да дотера овце ја читам књигу. То је за њих било непојмљиво, тако да сам ја с тим људима који су радили у Индији, био јако добар и сви су то знали и временом кад сам растао ја сам поникао из једне породице имућне која је добро стајала. Није ми било страно ни да возим добра кола, ни да будем с добрим женама, није ми сметало ни да ли је она била ова или она итд. и био сам доста популаран у том крају. Ја сад имам 40 година можда нисам леп, али пре 20 година сам био фрајер и кад је то све почело познавао сам садашњег бегунца хашког Горана Хацића, пошто је мој отац куповао стоку, јако пуно стоке је куповао можда 70, 80 комада у току недеље и то се извозило не знам за Босну итд., за Италију клало се у Бељу итд. и он је био тад складиштар, обављао је функцију складиштара у Пачетини. Ја сам њега знао као таквог. Онда, Илију Којића сам знао кад је био позорник, пошто сам ја возио добар ауто, био млад и тако даље, јурио жене. Он је био полицајац и знао је од којих сам, шта сам и како сам. Мој деда је био борац 1941. године и био партизан и тако даље и ја потичем из једне фамилије која је тамо вековима популарна и позната, не само ја него и сви моги презимењаци. Значи, а конкретно ја сам одрастао у атару, како се то каже. Значи, у атару сам одрастао. Кад су прве сонде бацали у земљу и кад су говорили да ће бити нафта, кад су се сељаци смијали, ја сам то знао јер су ти људи причали мени и показивали те жироскопе, ту су били геолози итд. Паметни људи, нису они носили бркове и цвикере што су били глупи, него што су изоштрени на нечему сигурно. Отуд потиче то зашто баш ја, јер кад је 1991. година, кад се војска извукла, силна војска је била на том подручју тад је био Горан Хацић председник, ја сам увек био силован, својеглав, силован и ја нисам ауторитете уважавао, као ни сад што не уважавам. За мене то не постоји. Ја сам 1991, 1992, 1993. године кад је Милошевић био у експанзији њега звао

Муслидин, Мусолини сам га звао тад. Он је само био добар реторичар и говорник. Кад ми је служба говорила води рачуна сељачино убиће те као зеца, ја се нисам бојао тога. Значи, само да вам приближим зашто баш ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА СТАНКОВИЋ БОГДАН: Која служба?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па тад наша нека служба тамо државна која је водила рачуна о том интегритету појединица, о каљању угледа, части, о појединцу, ауторитету, фамилију, место и заједницу у породици и држави итд., како то дихерархијски. Некад је то био КОС па је био ИНФО биро па је било затварање, сад је то нешто друго. Био је мој деда три и по године знам ја како то изгледа, слушао сам ја. Ја нисам био баш неки поборник овога или онога итд., увек сам имао неко своје мишљење. Тако сам имао мишљење кад сам био 1991. године исто кад је све то почело ја сам слушао прочу од мог ујака који је сад у Словенији, он је живео у Лици тамо око Плашког то је село попаљено, побито све, он је мени причао кад је он и његов брат од стрица су дошли јесен 1941. дошли код деде и бабе, ови су побегли тамо у неку земуницу сакрили се и дошло 6, 7 усташа, они дотерали благо, кућа је горе имала оне пајанте, а горе су они живели деда и баба, а стока је била доле и каже ујак ми дотерамо благо и мало положили им неког сена и чују галаму и каже сакрију се испод валова ту где су краве и коњи и после те галаме ништа није чуо до, каже да му нешто цури вруће низ пуловер. Они су онда имали оне штрикане пуловере, џемпере и ујутру кад су се осмелили да изађу напоље онако уморни успавани, кад су отишли горе видели су да су поклани деда и ујак и баба и сви. Разумете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА СТАНКОВИЋ БОГДАН: Хвала Вам разумео сам. Почели сте од 20-ак људи, како рекосте, а демобилисани сте са 500 људи, то је једна озбиљна, ајде да кажемо организација која је радила одређене послове. Каква је то јединица на крају била и ко је заслужан за такво стање, ако је то стање било добро?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Није моје да ја процењујем ко је заслужан. Био је ту неко сигурно ко је био компетентан и одговоран у хијерархији за то све што се дешавало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА СТАНКОВИЋ БОГДАН: Шта мислите Ви о тој јединици?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да су ондашње власти које су функционисале на том делу територије, односно, у тој новој творевини Републици Српској Крајини, ја мислим да су они имали процену да ли то треба тако или не треба то тако, јер знатне количине сирове нафте су ишле на територију Србије прерађиване, ту је узимано шта је узимано, ја се не разумем у то, значи један постотак провизија. Комплетна привреда, односно пољопривреда и шумарство коегзистира на темељу те производње и ја не знам да ли сам ја заслужан за то или нешто треће, ја то никад нисам себи нашао за сходно да анализирам то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА СТАНКОВИЋ БОГДАН: С обзиром на, видим да се јако добро разумете у војну терминологију и да добро примењујете та своја знања, да ли је било уопште могуће командовати са толиком јединицом, с овим бројем људи које сте Ви овде рекли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА СТАНКОВИЋ БОГДАН: Како је то било могуће?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја не знам, вероватно ратна доктрина то је генетика као ћелавост, као нешто друго, ја мислим да је то то. То је наследна особина. То се не може научити. Ја нисам учио да будем, ја сам учио да будем ветеринар. Ја нисам учио да будем војник. Ја сам био 1998, 1999. године интервентни батаљон Андрије Силића. Био сам на Косову, био сам један од најбољих војника и имао сам предлога

да будем задржавам и тако даље. Ја сам увек говорио да сам чобанин, тако ћу и да умрем с том титулом, а оно што ја знам о рату то сам вероватно наследио од мојих. То не може да се научи. Мени су генерали љубили руке као патријарху. То не знам ја, то знају многи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА СТАНКОВИЋ БОГДАН: Толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: (пуномоћник оштећених) Интересује ме где је било седиште његове јединице у Трнову? Колико је њих дошло и где су се стационарирали у Трнову?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам је отприлике рекао.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нека одговорићу.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Он је говорио командно место, ја говорим о целој екипи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Рећи ћу. Један део људства се стационарирао, конкретно мој део људства се стационарирао на том рудном делу тога насеља. Један део Арканових људи се дислоцирао ту око пекаре, те просторије које су биле празне, а та из МУП-а Републике Српске Крајине јединица која је била, она је била непосредно у тим објектима који су били празни ту око центра насеља.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Колико је то пречник километарски свих њих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком неком кругу је то, шире?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим неких 4-5 км квадратних.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Колико је од тог круга 4-5 км пречника, да ли му је познато, колико је удаљено то место Годињске баре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да Вас питам да ли уопште знате где су Годињске баре, да ли знате, па тек онда можемо да видимо?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли зна?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ова позадина где он иде са Срђаном Манојловићем, колико је она удаљена од овога, од овог круга?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од места где се ви лоцирате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Она је у том језгру где су били ти Жељкови људи, односно где су били ти из МУП-а људи, где је била команда, где је Републике Српске војске и полиције Републике Српске, у том језгру насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било место, где сте ви били смештени као ваша команда, удаљена од ове главне команде, то јесте у тој локацији, али колико отприлике?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: 3-4 км, немам представу зато што је ту било и асфалтног пута, односно било је и пртеног.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Дакле, ту су били његови људи, Арканови људи и Република Српска? Да ли су те формације, било која, да ли су имали, да ли је њему у знању, да ли су имали пицгауер?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су неко од ових других?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, ми смо дошли аутобусима и имали смо «стопедесетке» и «стодесетке». Нисмо имали ми пицгауере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се све ради о оним камионима, сви су имали исте?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме, да. Знам ја шта господин пита. Питцгауер, то је мало возило.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекао је да је камеру носио Душко, али да је ту био неки Стојковић Слободан, референт за позадину. Да ли је он носио камеру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га ја већ питала у том смислу.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То ми није познато да је он носио камеру. За њега, он је био позадинац дечко који је обављао функције сасвим друге природе, јер он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је могуће да је неко други носио?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Могуће да се он дохватио камере, с обзиром да знам какав коефицијент интелигенције дечко поседује.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ови што су муслиманско становништво што је исељено на Пљешевицу код Коренице, где су они раније живели?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Они су живели у тим селима Гата и Илица Гата, све тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су протерани, како ми се чини, Ви сте објаснили?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Одакле, околине Велике Кладуше?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Они су протерани из околине Бихаћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то је речено. Хвала. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Поменуо је да када су били на Жењави, да су онда враћајући то муслиманско становништво да су наоружали мушкарце, зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рекли да сте организовали повратак домаћинства, па сте рекли да сте им помагали у транспорту, чак и да сте их обезбедили, да сте им дали оружје. У једном моменту сте то заиста то рекли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ко ме смо дали оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па из Ваше приче је произашло да сте дали оружје тим који сте враћали Муслиманима?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па нисмо, како би ми, које су снаге они везали на тај део подручја. Они су истерали на десетине хиљаде људи, жена, деце и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник, да ли сте заиста дали оружје и зашто сте им дали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па да заједно с њима формирамо јединице које ће се враћати на територију која је била њена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да поврате своје локације?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме, шта друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је њих истерао са тих територија?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Алија Изетбеговић и 55. Бужинска бригада, тад која је била тамо. Ја мислим да је Дудаковић био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су једни друге истерали. Једни су Муслимани истерали друге, то је суштина у ствари?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било том приликом борби?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како да није, ја сам једини српски командант који је код Муслимана рањен у тим борбама, једини Србин који је рањен због Муслимана од Муслимана. Како није било борби.

НАТАША КАНДИЋ: Такође је поменуо Кладушу, па онда следеће Трново, да ли може да нам каже којим путем они са Ђелетовца стижу на Пале, према Трнову или Кладушу? Који је то тај пут?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, ја нисам био супермен. Ја сам ишао преко мајке Србије која је једина ваљда услуга коју је Србија могла да уради за тај српски народ.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да у то време ту тамо посматрачи, УМПРОФОР на граници, како пролазите?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Можда су и они били православци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је било неких посматрача уопште присутних ту на граници?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја никад у публику нисам гледао госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: Посматрачи су на граници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али их он није видео, његово је право да их не види.

НАТАША КАНДИЋ: Па да, ја питам како пролазе, како пролазе наоружане формације, оклопна возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његово право да одговори на питање или да не одговори?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Рекао сам госпођи како. Ја сам рекао. Могу да поједноставим ако вам није јасно оно што сам одговорио.

НАТАША КАНДИЋ: Такође је рекао да је помоћник министра одбране Републике Српске Крајине Милан Милановић да је он тај који је њему дао ту наредбу да иду на ту територију око Јахорине и Трескавице и ту поруку томе да је Република Српска у опасности, али који конкретни задатак, да ли помоћник министра одбране или неко други, који конкретно задатак он добија као командант јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили неки конкретан задатак том приликом?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, ја нисам добио никакав задатак. Ми смо добили само као војници поруку која је гласила да је српски народ у Републици Српској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте испричали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме, и да се јавимо ту и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем поруке, у смислу наредбе?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: С друге стране Саве да нас чекају људи који ће да нас воде даље до одредишта и тако даље и тако даље. То сам објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник, сем поруке у смислу наредбе то сам Вас и ја питала, да ли сте добили неку наредбу том приликом?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па нисмо добили ништа. Шта имам да добијем. Знали смо да идемо да се боримо, али чим су нам рекли да идемо тамо у тај део око Сарајева тамо знали смо да идемо да се боримо и чим је држава у опасности не зову нас у сватове, него знам зашто нас зову.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко од његових припадника јединице у то време док се налази на Трескавици рањен, погинуо?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте. Било је 20-30 људи рањено, један мој је погинуо 4 до 5 момака је погинуло и Жељкових 5, 6 момака ја мислим и 7 да је било рањено. Било је доста жртава у те наше три јединице. Доста жртава.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте радили са жртвама, сахрањивали?

ОПТ. КАТИЋ СЛОБОДАН: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са жртвама, људи који су погинули на ратишту?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Сад сам рекао госпођи да смо их стављали у земљу, па онда их товарили у камионе, па их возили кућама и тако смо их раздуживали и тако.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било жртава са друге стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је било жртава са друге стране?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како да не, у борбама је било жртава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узајамно?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па како није.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, питање је да ли су то биле непосредне борбе?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Непосредне. Значи, борбе ров у ров. Најбоље борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, какав је квалитет борби, то свакако је слободна оцена, него Вас пита да ли је директна била борба, значи лице у лице?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па кажем најбоље борбе ров у ров.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми не знамо, ми нисмо завршили војну школу па не знамо какве су најбоље борбе, али само питамо да ли су директне?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дирекне борбе, такве борбе да немаш времена да оквир на аутоматској пушци пребациш него мораш вадиш пиштољ и да пуцаш. Такве борбе.

НАТАША КАНДИЋ: Поменуо је да је било више различитих формација и на Јахорини и на Трескавици. Ко је све био на Јахорини да ли је осим, значи, припадника полиције, војске, да ли је ту било и представника цивилне власти, политичара на Јахорини или Трескавици?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја не знам госпођо то је било некакво цивилно одмаралиште које је коришћено у ратним дејствима за нешто што се зове да војска дође, одмори се, да изврши поуну, да изврши санитетски преглед и да иде даље. Ја мислим да се за то само користило, јер ја у тај «Шатор» хотел како се звао, кад сам ушао рекао сам да ту нико није био вероватно од кад је почео рат. То је се све осетило на буђ, на стареж, на плесан итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то рекли, он је рекао ту је била војска Републике Српске Крајине. Рекли сте били су припадници Арканови, били су Ваши, Ви сте то објаснили?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Рекао сам да су били из МУП-а Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из МУП-а да, али да су они исто били под војском?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Војском Републике Српске, јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Поменуо је данас Николу Кољевића. Где га је видео?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Никола Кољевић после неких 10-ак, 15 дана кад сам први пут отишао мало да се окупам да дођем к себи и имао сам некакав, ишао сам да извршим некакву поуну материјално техничких средстава која сам имао тамо у мојим возилима, он је човек који је тамо одрастао, живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тамо, извињавам се?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: На Јахорини, причамо о Јахорини. Он је имао тамо викендицу. Вероватно је радио у неком од тих хотела, вероватно је ту било измештено место неко, можда је нека, неки сегменат цивилне власти био ту или нешто. Нешто је ту функционисало док је он ту с времена на време долази, живео, спавао је и имао је ту једно два човека који су то чували, водили рачуна, ложили ватру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га ту срели том приликом?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, него је он чуо, он је ту био можда 10-ак, 15 викендица ниже и кад је чуо да смо ми дошли неки људи и тако, изразио је жељу да види ко је дошао и тако да се упозна и онда смо седели и тако мало причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете одредити када је то било, у ком временском периоду?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: то су можда после 10-ак, 15 дана кад сам ишао, кад сам се једном приликом враћао па преспавао, па се враћао назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте се враћали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па кад сам ишао на Јахорину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте се враћали са Јахорине?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, али у том временском периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, говоримо оно од месец априла негде 1995. или кад?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не госпођо, говоримо о времену кад сам био тамо па у међувремену сам отишао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам који је то био месец, можете ли одредити?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не знам, то је јун, јул, август, седми месец, не знам, немам појма, крај шестог, почетак седмог. Не знам који је то месец.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су у то време или на Јахорини или на Трескавици налази и помоћник министра одбране Крајине?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не. Тај човек је само дошао по мене јер ја сам контактирао њега и видео сам да је ситуација била крајње алармантна. Већ је почео, Западна Славонија је падала, ја сам се бојао за простор онај за који сам ја одговарао, јер ја сам одговарао за незнатна материјална техничка средства. Значи, на темељу Ђелетоваца ја мислим да је и живела Крајина. Мислим, да не преудицирам, уопштено речено, али то је једини извор сталних прихода био и пошто је ту било стално несугласица између ове наше стране и далматинске итд. ја нисам улазио у то. Ја сам онда контактирао министра Милановића, односно заменика, он је контактирао команду Републике Српске Крајине која је већ била у дебелом расулу, јер је тај део горе падао, требало је извлачити народ, јединице итд. и даље које су биле дислоциране на одређеним квотама, програму и плану итд. да не причамо о томе није тема сад и онда је он дошао по мене већ после неколико дана кад је тај плави дезертирао условно речено дезертирао. Он је отишао вероватно на неко време које је договорио, а ја сам остао још неких пар дана, нисам хтео да напустим положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте објаснили.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Онда је дошао господин Миловановић министар, Милановић, дошао је тамо лично то је био ја мислим по подне, предвече и тако нешто, спустио се до мене, онда смо то поподне отишли то предвече, дошли су и ти људи из Титовог Дрвара и направили смо један састанак, уприличили га ту и ту се господин захвалио генерал Милошевић на ономе што смо ми учинили и тако даље, обратио се мени и извршили смо примопредају позиција и у току ноћи под обореним светлима смо се вратили на Јахорину и даље путем Бијељине, односно Мраче, односно на територију Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: У којим сте униформама били на Кладуши?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја не знам, имао сам и црне и маскирне и не знам сад које су биле.

НАТАША КАНДИЋ: Под којим обележјем?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Шкорпиони.

НАТАША КАНДИЋ: Шкорпиони?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

НАТАША КАНДИЋ: У чијем саставу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: У саставу Републике Српске Крајине. Никада ја нисам могао, ја нисам могао да идем сам. Ја сам сам одговарао за себе, а за људе ја нисам могао сам да одговарам.

НАТАША КАНДИЋ: А на Трескавици у којим униформама?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: У црним и у маскирним.

НАТАША КАНДИЋ: Маскирне, које маскирне?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па НАТО, имао сам ја и НАТО маскирне.

НАТАША КАНДИЋ: Ко има такве униформе?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па имао је Боца и такве униформе.

НАТАША КАНДИЋ: Од регуларних формација?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Којих. Будите конкретни госпођо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас како изгледају те униформе, опишите нам?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Знам шта госпођа мене пита. Она хоће да кажем да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо ништа преуцирати. Ја Вас питам како је изгледала униформа коју сте носили?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То су НАТО униформе госпођо. Имао сам црне униформе које су се шиле код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су једнобојне, да ли су са неким знаковима?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, то су црне једнобојне. Имао сам шарене униформе које сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве шарене у којој боји?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Шарена маска која је НАТО униформа, како да вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су зелене?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Зелене, маслинасте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Светле, тамне шаре, то Вас питам?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, хоће госпођа да каже да је то МУП Србије носио. Имали смо и ми пара да купимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо да преуцирамо шта ће ко да каже, полако само одговорите на питање?

НАТАША КАНДИЋ: Јел су имали ознаку «Шкорпиона»?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тамо?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам. Ишао сам у аранжману Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од момента како сте рекли да сте први пут оформљени као «Шкорпиони» ставили ознаку и све време сте носили? Тако сам ја схватила, ниједног момента то није доведено у питање. Ниједног момента нисте рекли да сте скинули, све време сте је имали?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Никада је нисам скидао.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је да је видео снимак на локалној телевизији, да ли је видео како изгледа та униформа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, на студио «Б» је видео, на «Б92»?

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ми смо овде на терену врло често, питања, ако дозволите само, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али заиста те овако упали, молим Вас сачекајте, ја ћу Вам дати могућност. Питања иду преко мене, ја ћу одлучити да ли ћемо да дозволимо питање. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Пошто је рекао да је први пут видео траку видео кад је «Б92» емитовала, да ли је тада видео ту униформу и да ли је видео неку ознаку на тим униформама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питамо овако? Ја ћу поставити питање. Ви сте рекли малопре кад је колега мој питао да ли сте видели неки филм, Ви сте рекли да сте видели неки филм у вези са...?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То кад је господин Најс приказао господину Милошевићу на суђењу. Видео сам један део сегмента и тад сам се видео иза стола. Било је пола 11, 11, дошао сам са фарме, јео супу, сад ћу да вам испричам све, дигао се, гурнуо столицу, спремио гардеробу, дошао у Београд, предао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нећемо то да Вас питамо, него нешто друго, па сте рекли колеги на питање кад Вас је питао да ли сте препознали неке од ових Ваших оптужених из ваше јединице на том снимку, Ви сте рекли да јесте, е сад Вас хоћемо само питати та лица која су ту била какве су униформе имали на себи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Неко је имао шарену, неко црну, неко НАТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате, наравно и колико се сећате уопште?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не могу госпођо уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само колико Ви можете да се сетите и ако хоћете да се сетите. Никакав није проблем.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Неког је прала жена, неко се прао сам, неко је имао бабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, било је и шарених и црних и разних боја?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: па било је свакаквих, али били су униформисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је да је заслужан што је у то време рата несташице, нафта стизала у Србију, ко је додељивао и на који начин та нафта из Хрватске стиже?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председнице већа. Извињавам се. Ово су питања која немају везе с предметом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте ми дозволили да ја одлучим да ли ћу им поставити питање, јел тако?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Али ја морам да реагујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, немојте тако.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: биће касно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само молим Вас, да он се изјасни о томе?

НАТАША КАНДИЋ: Он је данас рекао да је заслужан за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је тај цео крај био подмириван средствима која су била?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, Србија. На који начин, ја питам стиже та нафта и како он одређује коме ће да да ту нафту, коме полицији, не знам Панчеву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште ту одлучивали о томе или сте Ви, самим тим, што сте то обезбеђивали сматрали да је Ваш значај уопште? Да ли Ви уопште знате нешто о томе?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, па ја нисам геолог. Та нафта иде цевоводом и улази у Панчево и оно има процедуру како се заприма по кубикажи, односно има прерадни програм од диспачера како се дистрибуира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам ја само кажем, из оног што сте рекли да сте Ви за то заслужени би се могло закључити да Ви хоћете да кажете да сте Ви били ту битни, па Вас због тога питам, па Вас ја питам да ли Ви имате икакве везе са тим?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам заслужан за безбедносну ситуацију за коју сте ми поставили питање. Она производи питање одговорности, а питање одговорности

производи континуитет од 6 година рада госпођо, разумете. Немојте да ми поједностављате питање, а шта иде цевоводом, да ли иде мрак или драк ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте у смислу обезбеђења одговорни, а не у смислу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јостојала Влада, јел постојао председник, јел постојао парламент, јел постојао народ, јел постојале неке институције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су о томе одлучивале?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па нормално какве везе ја имам с тим. Ја сам добијао плату сразмерно ситуацији у којој сам живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, заслуге у односу на обезбеђење се односе.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја нисам био господар као Хомеини. Није то моја дедовина била да ја одлучујем о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су припадници јединице имали право на одређену количину нафте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали тиме што сте радили ту?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам, социјалу сам лечио са тим. Имао сам право да дајем, нека им је Бог у помоћи, многима сам помогао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Домаћинствима сте имали право?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нећу да причам коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не мислим коме само питам, имате право да дајете у виду социјалне помоћи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Имао сам право, да, јесам, како да не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је поред њих на Ђелатовцима било још неке формације?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, није било. Било је са једне и са друге стране војска Републике Српске Крајине, односно плаве бригаде, односно како је после то кад су шлемови дошли, људи који су чували границу на начин на који је био прописан.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да наведе ко је од познатих долазио у посету Ђелатовцима на састанке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли сте били присутни и да ли уопште неко од познатих особа долазио на те састанке или на договор или уопште долазио у обилазак или било шта слично а да Ви знате?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Жељко је био мој пријатељ. Лака му црна земља. Ја се мојих пријатеља не одричем живих, а не мртвих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем Жељка Ражнатовића, да ли још неко од познатих лица долазило, из војске, било из?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Долазили су људи из војске, из војних структура, из полицијских, из Владе итд. Вероватно је то било од стратешког значаја за државу пошто је било повезано са Србијом, пошто је било повезано природном границом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли само знате неко име, то Вас питам?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Долазило је госпођо, људи, не могу да се сетим ја. Долазило је гро људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не можете да се сетите не можете.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не могу да се сетим, има и покојних, има и живих, има и људи који су тад били на функцији сад су ништа итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Хоћете да направимо 10 минута паузу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не мора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да наставимо са браниоцима?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не треба пауза за мене, могу ја да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због окривљеног и због бранилаца сам мислила ако хоћете, ако не да наставимо онда. Изволите одбрана.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председнице, преко Вас упућујем једно само питање да питате конкретно оптуженог мог брањеника на наводе, на чињеничне наводе из оптужнице, значи, конкретно иако из контекста саме његове одбране, он негира те наводе, али да ли је он икада примио некакву наредбу да треба, тамо говоримо о Трнову, да треба да се стрељају некакви заробљеници? Да ли је пренео такву наредбу и да ли је такву наредбу икада издао Пери Петрашевићу или било ком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да ништа не зна у вези догађаја, ако не зна у вези догађаја како ће онда да?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па ето, значи, конкретно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо га питали све време, али ево сад сте чули Вашег браниоца и Ви сте рекли да не знате ништа.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је икада пренео или изда било какву наредбу неком од својих војника било када да изврши стрељање било којих заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чули сте питање. Одговорите са да или не, ако хоћете да одговорите, наравно?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја и сад смтрам да је то био инцидент.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам. То је одговор на питање. Изволите.

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Председнице већа, ми смо у петом сату рада и ја се заиста осећам уморно да бих наставио са питањима, с тим што заиста има 45 питања за прво-оптуженог и ја бих молио да уважите ове разлоге. Кажем, заиста је пети, односно шести сат рада, ја Вас молим да респектујете чињеницу да смо и путовали у току данашњег дана и молио бих Вас да са радом наставимо сутра јер планирана су са статусне седнице четири дана главног претреса, бићу врло концентрисан са дефинисаним питањима и да ћу дати допринос економији вођења поступка и економији времена између осталог, па Вас молим да ове разлоге које сам изнео уважите. Ако то уважите, ја бих био врло захвалан, а након тога само једна примедба принципејалне природе, ако ми Ви то дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду хвала Вам. Хоћете примедбу или шта хоћете, или ћето то после питања или?

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Свеједно ми је, Ви управљате поступком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам хтела само да питам да ли можда неко од колега који није евентуално уморан, ако можда нема много питања евентуално да постави питање, па да због тога? Да ли Ви колега имате питање? Значи, остали сте само Ви?

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Само сам ја остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте уморни и ако нисте у могућности да постављате питања, заиста не бих на силу тражила да наставимо, ако нисте у могућности?

АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ја бих Вас молио. Знате, овде је доста података изнесено, хватали смо белешке. Нисмо у прилици да имамо транскрипт. Оптужени се данас први пут изјашњава на наводе оптужног акта и у тој ситуацији то је право прво-оптуженог да изабере тренутак када ће да казује. Друго-оптужени и четворо-оптужени које ја браним су дали исказе и за дефинисање питања треба далеко одморније, да тако кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно нећемо на силу да радимо ништа што.
АДВ. МР. ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Што се тиче примедба ја бих Вас сад заиста замолио немојте схватити ово као примедбу заиста ценим фантастичан напор који улажете и једноставно мислим да од овог тренутка поступак иде сасвим коректно, али Ви сте у неколико тренутака питања која је постављала госпођа Наташа Кандић преформулисали, јер сте препознали и оно што је и одбрана препознала, да питања садрже елементе сугестивности и елементе каприциозности. То је нешто што није дозвољено према одредбама Законика о кривичном поступку. Заиста не знам, нити сам се било када бавио тиме чиме се Наташа Кандић бави, да ли је она правник или социолог. У варијанти да је социолог, ја немам потпуно разумевање да она о праву не зна ништа, независно од тога што се налази на челу невладине организације која у свом називу садржи реч право, Фонд за хуманитарно право, али та реч није никаква гаранција да се о томе нешто зна. То озбиљно утиче на овај поступак. Из тог евентуалног незнања, ако није квалификована за то, произилазе и одређена питања која немају никакве и ама баш икакве везе са предметом оптужнице. И следећа ствар стичем утисак да таквим питањима, ако проширимо, ја ћу овде стећи утисак да је оптужена Србија, да је Наташа Кандић тужилац. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, управо сте зато и рекли, ја управо зато и постављам питања на начин да не буду отишла у евентуално..., ја сам зато реаговала. То је прво, а друго наравно и она питања која сматрам да иду превише у ширину, било је неколико питања, ја сам успела до границе које се односе на случај и то имам намеру да радим у току целог поступка, без обзира о коме се ради, оштећени, пуномоћницима, браниоцима, значи, оно што се односи на предмет и онолико широко колико нам омогућава да извучемо заиста битне закључке из тога. Све што буде преко тога ја заиста не желим вама наравно, нити иког ћемо ко је уморан и није способан да поставља питања у одређеном моменту, то нећемо да радимо на силу. Предмет је озбиљан и важан, судићемо га са највећом пажњом и у ситуацији кад смо сви спремни за тако нешто.

Ми ћемо данас да прекинемо и ви да се одморите. Сутра ћемо наставити какав је и договор у пола 10 са даљим питањима одбране.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес прекине ради протеча радног времена, а исти се наставља 21.12.2005. године са почетком у 9,30 часова у овој судници.

Хвала вам видимо се сутра, значи у пола 10.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА